

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

9

LETO 2018
LETNIK LXXVII
ISSN 0350-4573

Podelitev zlatih priznanj revije Proteus

V glasilu Ribič, 7–8/2018, sem v prispevku na strani 23–231 prebrala, da je maja 2018 potekala v prostorih RD Straža Sava slavnostna podelitev zlatih priznanj revije Proteus najuspešnejšim učencem iz znanja biologije za osnovne šole, ki poteka vsako leto pod okriljem Prirodoslovnega društva Slovenije. Ob tej priložnosti so bili v prispevku omenjeni Antonija Sabotin Pečnik kot povezovalka, dobitniki zlatih priznanj, predsednik RD Straža Sava Dušan Pečnik in podpredsednik RZS Igor Kloboves. Sledila je podelitev zlatih priznanj in obdarovanje nadebudnih učencev. Vsak med njimi je dobil tudi knjigo Sladkovodne ribe in piškurji v Sloveniji, katere avtorica sem.

Na podelitev priznanj sem bila povabljen, a se je zaradi bolezni nisem mogla udeležiti.

Iz prispevka žal nista razvidni vsebina in zahtevnost znanja, potrebnega za to tekmovanje, niti kdo je bil predavatelj.

Zato ne morem mimo dejstva, da tega ne obelodanim. Zlatim učencem nisem darovala samo knjige o ribah, katere avtorica sem, pač pa sem bil tudi edina avtorica predavanja o slakovodnih ribah in piškurjih, ki sem ga v dvehurnem predavanju za pridobitev zlatega priznanja revije Proteus predstavila učiteljem in mentorjem, ki naj bi pripravljali učence za tekmovanje.

Predavanje je bilo vsebinsko zelo obsežno in zaradi kompleksnosti vsebinsko razdeljeno na tri zaključene enote. V prvem delu so bile predstavljene ribe na splošno s poudarkom na sladkovodnih ribah in piškurjih v Sloveniji. Opisane so bile njihove splošne značilnosti, kot so telesna zgradba, čutila, itn., razvrščanje v živalskem sistemu, razmnoževanje, selitve, ogroženost in varstvo.

V drugem delu je bil predstavljen izbor zanimivejših in bolj znanih domorodnih ribjih vrst.

V tretjem delu predavanja pa sem skušala poslušalcem predstaviti tujerodne ribje vrste v Sloveniji in jim prikazati, kako pereča je ta problematika, saj so se številne tujerodne vrste že tako razširile, da so marsikje izrnile domorodne iz njihovih življenjskih prostorov.

Bralci glasila Ribič si vsebino predavanja lahko ogledate na spletni strani Društva za proučevanje rib Slovenije <http://www.dprs.si/sl/novice>. Prepričana sem, da je vsebina poučna in zanimiva za marsikaterega ribiča.

Na koncu naj dodam, da smo ob takih dogodkih tudi strokovnjaki vredni kratke omembe, saj menim, da s svojim znanjem pomembno prispevamo k izobraževanju mladih in jim pomagamo pri razumevanju dogajanja v naravi okoli nas.

Metka Povž,

avtorica predavanja in knjige Sladkovodne ribe in piškurji v Sloveniji

● NE SPREGLEJTE

Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo za ribiški koledar 2019

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj za najboljšo ribiško fotografijo na temo Utrinki z ribolova. Osnovna motivika fotografije je namenoma široka in lahko zajema ribiča, lepoto pokrajine in vode, v kateri lovi. Kot ustrezno izhodišče za vsebino motiva in samo kakovost fotografije priporočamo primerjavo z naslovnici in zadnjimi stranmi našega stanovskega glasila Ribič. Med pravočasno prispelimi fotografijami bomo izbrali najboljše in jih uporabili za stenski koledar Ribiške zveze Slovenije za leto 2019.

Fotografije naj bodo izdelane v velikosti 2 do 4 MB v formatu jpg in v resoluciji 300 dpi. Avtorje fotografij prosimo, da CD s svojimi fotografijami pošljejo na naslov: Ribiška zveza Slovenije, Tržaška cesta 134, s pripisom »za natečaj – ribiška fotografija«. Fotografije morajo biti obvezno opremljene z imenom in priimkom avtorja, imenom vodotoka in datumom posnetka fotografije. Prednost pri izbiri fotografij bodo imele tiste fotografije, ki še niso bile objavljene v drugih publikacijah ali na spletnih straneh. Avtor izbranih fotografij bo obdržal vse moralne avtorske pravice, s podpisom avtorske pogodbe pa bo na RZS prenesel vse materialne avtorske pravice. Prenos avtorskih pravic je izključen in je brez vsebinskih, časovnih, prostorskih in drugih omejitev. RZS lahko fotografije uporabi tudi za druge namene svojega delovanja. Z oddajo fotografij bo RZS štela, da se avtor se strinja z naštetimi pogoji.

Zadnji rok za oddajo fotografij je **30. september 2018**.

Prispele fotografije bo pregledala komisija, ki bo izmed njih izbrala najprimernejše za odkup in objavo v koledarju. Komisija si pridržuje pravico do izbora števila in kakovosti fotografij. Prav tako si komisija pridržuje pravico odločitve o podelitvi nagrad za fotografije, ki so:

1. mesto: dnevna ribolovna dovolilnica za revir Unica (ZZRS) ali večdnevna dovolilnica za lov krapovcev ali plenilk na Blejskem jezeru,

2. mesto: dnevna ribolovna dovolilnica za revir Soča (RD Tolmin) ali dnevna dovolilnica za lov krapovcev ali plenilk na Kočevskem jezeru,

3. mesto: dnevna ribolovna dovolilnica za revir Sava (RD Radovljica) ali dneva ribolovna dovolilnica za ribolov krapovcev – plenilk na Šmartinskem jezeru.

Preostalih deset izbranih posnetkov za ribiški koledar bomo honorirali po veljavnem ceniku RZS za naslovnico glasila. Neizbrane fotografije bomo v roku 15 dni od zaključka natečaja vrnili njihovim avtorjem.

Lep pozdrav in dober prijem!

Aleš MEZEK, l. r.
predsednik Komisije RZS
za promocijske aktivnosti

Dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik RZS

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki
1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo:
(01) 256 12 97
tajništvo:
(01) 256 12 94
041 738 849
telefaks:
(01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:
Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si
sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si
tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si
računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si
uredništvo glasila Ribič
glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
odgovorni urednik:
Igor Holy

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

Člani:
prof. dr. Vlasta Jenčič, Borut Jerše,
Lenart Levičar Bahtijari, Tone Škrbec,
Jure Ušeničnik

ČASOPISNI SVET:
predsednik:
dr. Tomo Korošec

Člana:
dr. Jože Ocvirk, dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se
od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.100 izvodov

Priprava za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

PISMA BRALCEV

Podelitev zlatih priznanj revije Proteus
Metka Povž 242

NE SPREGLEJTE

Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo za ribiški
koledar 2019
Aleš Mezek, dr. Miroslav Žaberl 242

AKTUALNO

Sestanek delovne skupnosti ribiških zvez alpskih dežel
Mag. Igor Miličič 244

Obvestilo vsem RD
Dr. Miroslav Žaberl 244

Somijada 2018
UO RD Celje 245

OHRANIMO NARAVO

Kako s(m)o skuhalo reko Savo
Marijan Govedič, univ. dipl. biol. 246

RIBIŠTVO

Razmnoževanje rib
Prof. dr. Vlasta Jenčič, dr. vet. med. 250

JUBILEJI

Šestdeset let delovanja RD Ribnica
Vojko Štamfelj 252

ALI JIH POZNAMO

Pod ostenji kamniških vršacev
Jure Ušeničnik 254

ČUDOVITI RIBIŠKI DNEVI

Dober jutranji šport
Lenart Levičar Bahtijari 257

DOGODKI

V Ajdovščini podelili priznanja najboljšim vezalcem
Vladimir Mikec - Miki 261

PREDSTAVLJAMO VAM

Še vedno sodeluje na izlovih gojitvenih potokov
Jože Šmejc 262

DRŽAVNA PRVENSTVA

V znamenju blejskih tekmovalcev
Drago Ornik 264

Največ dobrih uvrstitev je odšlo na Koroško
Ivan Merc 265

EN DAN Z RIBIČI

Martin je bil strog, vendar pravičen
Lenart Levičar Bahtijari 266

»Kakovost reke Save se popravlja«
Lenart Levičar Bahtijari 268

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Otroška olimpijada 2018
Niko Vivod 270

Otroški kraparski tabor na Bukovniškem jezeru
Jože Žerdin 271

Tabor mladih ribičev ZRD Primorske
Damijan Magajna 271

RIBIČI PIŠEJO

Med ribiči še vedno živi solidarnost
Jože Šmejc 272

MUHARSKI KOTIČEK

Ko nas je več
Tomaz Modic 274

RIBIČI KUHAJO

File tolstolobika v palačinki iz toasta in
file tolstolobika po florentinsko
Borut Jerše 275

MLADI RIBIČ

Jaka spozna ribiškega čuvaja
Nuša Božičnik 276

V SPOMIN

Marjan Kocman 278

Vinko Špacapan 278

Jože Žavcer 278

KAPITALNI ULOVI

Izberite si najuspešnejši dan za ribolov 279

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si,

izpis prispevka pa z običajno pošto na naslov uredništva.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu. Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

Sestanek delovne skupnosti ribiških zvez alpskih dežel

Letošnji sestanek delovne zveze alpskih dežel (ARGEFA) je potekal v avstrijskem mestecu Mondsee, ki leži ob istoimenskem jezeru. ARGEFA je bila ustanovljena z namenom izmenjave izkušenj med ribiškimi zvezami oz. upravljavci alpskih vodotokov in jezer ter za reševanje odprtih vprašanj, zato je tudi tokrat osrednja točka dnevnega reda vsebovala poročila dežel članic.

Ribiška zveza Liechtensteina se sooča predvsem s smetenjem, zato so letos izvajali tudi posebno kampanjo, a kljub vsakoletnim stikom predstavnikov zveze z lokalnimi politikami in uradniki pravega napredka še ni. Posebno pereč je še vedno nerešen problem gradbenih posegov v vode. K sreči v Liechtensteinu še nimajo velikih težav s kormorani in drugimi ribojedimi živalmi. Uspešno sodelujejo z biološkim oddelkom univerze pri gojenju potočnih postrvi, kjer beležijo lepe uspehe, želijo pa še pripraviti konferenco o vprašanju sladkovodnih rakov. Vodstvo zveze veliko pozornost namenja delu z mladino, zato se mesečno pojavljajo v šolah z različnimi aktivnostmi in v ta namen so pripravili igrice za otroke. Človek ne jezi se z motivi sladkovodnih rib in voda.

Tudi v ribiški organizaciji nemške dežele Baden Württemberg potekajo aktivnosti za obnavljanje populacij rečnih rakov in za nadaljnje ozaveščanje splošne javnosti izvajajo projekt FischMobil, potujoči laboratorij oz. učni pripomoček za spoznavanje vodnega in obvodnega živalstva. Zanimivo je, da je deželna vlada šele po odkritju katastrofalnega stanja populacije lipana začela pospešeno odstreljevati kormorane.

Ribiči v pokrajini Južna Tirolska ne samo, da še niso uspeli rešiti problematike kormorana, ampak se jim je razširil po celotni pokrajini oz. so se jate ptic usmerile iz večjih vodotokov na manjše. V ta namen si tirolski ribiči skupaj z biologi prizadevajo doseči zaščito predvsem drstišč. Ribiška organizacija zaznava povečano število zahtev po izdaji novih dovoljenj za MHE, ki jih trenutno uspešno zavirajo. Podobno kot v Sloveniji se tudi na Južnem Tirolskem ribiči srečujejo z nenačrtovanim vodenjem plovbe po gorskih rekah – skupine tujih turistov se brez domačih vodnikov in brez upoštevanja minimalne gladine vode vozijo po reki z rafti in kajaki.

V Avstriji poteka veliko raziskovalnih projektov (Life in Life +), v katere so vključene deželne ribiške zveze, njihova vsebina pa je povezana z varovanjem vodotokov, izboljševanjem njihovega ekološkega stanja in zaščito posebno ogroženih vrst rib (jesetrovke). Na avstrijskem Koroškem se srečujejo z vedno večjo škodo na ribjem življu zaradi

vidre. Zato so bili ribiči veseli, da je deželna oblast ustanovila rezervni sklad (100.000,00 evrov) za povrnitev škode v zavarovanih vrstah. Populacija vidre je varovana in ni ogrožena, zato se je njena številčnost tudi podvojila, posledica tega pa je, da od leta 2014 beležijo znatno zmanjšanje ribjih populacij. V določenih vodotokih manjkajo starostne kategorije rib, zato zakupniki voda svojih pogodb ne podaljšujejo več ali pa vračajo vode lastnikom. V vodotokih dežele Salzburg se je pojavila nova invazivna vrsta sladkovodnega raka – marmornati škarjar (*Procrambarus fallax*), za kar so po njihovem mnenju odgovorni neodgovorni akvaristi in ribiči, ki ga uporabljajo kot vabo, čeprav je to prepovedano.

Tako kot v Sloveniji morajo tudi ribiči v zvezah članicah ARGEFA opravljati ribiški izpit, zato se je v ta namen že kar nekaj zvez pridružilo projektu spletne predpriprave (primerna tudi za pametne mobilne telefone) za ribiški izpit. Ta predpriprava vključuje tudi posebne oddaje za jasnejši prikaz pravilne izvedbe vseh ribiških tehnik, kjer so avtorji programov sodelovali s profesionalnimi snemalci ribiških oddaj.

Švicarska ribiška zveza je bila edina zveza na srečanju, ki se je lahko pohvalila z rastjo sredstev, kar jim omogoča, da prek lastnih TV-serij izvajajo medijski pritisk prek splošne javnosti na upravljavce HE, da morajo graditi funkcionalne ribje steze. Večjo težo tej zahtevi švicarskih ribičev daje tudi dejstvo, da

so za ribo leta izbrali precej ogroženo jeguljo. Na državni ravni potekata iniciativi, katerih cilj je bistveno zmanjšati količino pesticidov in plastike v vodotokih, zato z zanimanjem čakajo na rezultat. Prav tako je švicarski tovariš opozoril na problematiko sprememb podnebja in vpliva na ribe; veliko rek se pregreva, zato domorodne vrste salmonidov izginjajo, nadomeščajo pa jih bodisi tujerodna šarenka, bodisi ciprinidne vrste (kleni in mreje), ki pa za ribiče in ribiške turiste niso tako zanimive. Da bi opozorili na kompleksnost in večplastnost problema, namerava Švicarska ribiška zveza novembra letos organizirati simpozij o šarenki.

Nemška zvezna dežela Bavarska je po geografski velikosti in številu članov – ribičev v ARGEFA največja, a obenem na strokovnem področju tudi zelo aktivna ribiška zveza. Trenutno se ukvarjajo s projektom spletne baze podatkov o spremembah na vodotokih. Glede kormoranov ostaja politika upravljanja populacije (dovoljen odstrel 10.000 osebkov velikega kormorana v obdobju desetih let). Končal se je tudi poskus opustitve ribiškega upravljanja in ribolova na posameznih odsekih rek, ki jih je za določen čas odkupila bavarska ornitološka zveza. Rezultati pregleda stanja ribjega staleža po vrstah so bili na omenjenih odsekih rek porazni. Prav tako je resno stanje glede vidre in škode na ribjih virih, kjer so bavarski ribiči ocenili škodo na 1,3 milijona evrov. Zato je bil ustanovljen načrt upravljanja populacij vidre, vključno z znan-

Obvestilo vsem RD

Upravni odbor RZS je na seji 26. junija 2018 obravnaval pripombe oziroma vprašanja RD Novo mesto, ki so se nanašala na 1. sejo skupščine RZS v mandatu 2017–2022 in je potekala 29. marca 2018. Pri tem je bilo ugotovljeno, da so na skupščini sodelovali člani skupščine, ki predhodno niso imeli veljavnih pooblastil RD, da so na skupščini sodelovali in glasovali člani, ki ne bi smeli biti člani skupščine, in da je bil sicer soglasno, vendar z navadno večino sprejet sklep o sprejemu petletnega programa dela, ki bi moral biti skladno z

določili Statuta RZS izglasovan z absolutno večino. Zato je UO na pobudo predsednika nadzornega odbora sprejel sklep o sklicu izredne skupščine RZS, ki bo jeseni, in da članom skupščine predlaga ponovno obravnavo vseh točk dnevnega reda. RD tudi opozarjamo na pravočasno pošiljanje veljavnih pooblastil, na določilo o nezdružljivosti članov UO RZS, NO RZS, arbitraže RZS s članstvom na skupščini in jih pozivamo k čim večji udeležbi.

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

stvenimi raziskavami, kjer so upoštevali ribiške argumente. Na regijski ravni so odobrili odstrel posameznih živali. Problematika hidroenergetskih objektov in njihove prehodnosti za ribje populacije ostaja aktualna za vse članice ARGEFA, tako tudi za Bavarsko, kjer deluje 2700 hidroelektrarn različnih velikosti. Na politični ravni in pri upravljavcih HE in MHE je opaziti večjo mero upoštevanja potrebe po ohranjanju ribjih populacij in posledično ribiških interesov. Stro-

dvo odstotnem povečanju števila ribičev – mladincev glede na skupno število vseh registriranih oseb. Predstavila sva tudi lanski skupni projekt Ujemite naravo! in njegove pridobitve.

Razprava med predstavniki zvez članic je potekala tudi glede vsakoletne predstavitve delovanja ARGEFA na največjem evropskem muharskem sejmu EWF v kraju Fürstenfeldbruck pri Münchnu. Skupna ugotovitev je bila, da bo potrebno delovanje celotne zveze

in posameznih članic predstaviti na bolj reprezentativen način in ne samo skozi »negativne teme« (kormorani, HE). Na sestanku smo s tem namenom ustanovili manjšo komisijo, katere naloga bo celovita priprava sejemskega nastopa za prihodnje leto.

Na koncu dvodnevne konference so predstavniki avstrijske ribiške zveze predstavili še ribjo stezo na reki Donavi med krajema Ottenheim in Wilhenring (bližina Linza). Od leta 1974 je na Donavi postavljena velika HE, zato so ribiške organizacije v sodelovanju z avstrijskimi elektrarnami (podjetje VERBUND) in pod pokroviteljstvom EU in avstrijskega ministrstva za okolje povezale nekdanje mrtvice in manjše pritoke na desni obali reke in tako naredili 15 km dolgo ribjo stezo (gradnja l. 2015), ki spominja na srednje veliko reko. Na tak način je omogočena selitev rib iz Donave v obe smeri, kar so ihtiologi uspeli dokazati z ulovljenimi primerki približno pol leta po končanih delih. Na predstavitvi so izpostavili tudi, da je poleg selitve posebno pomembna vzpostavitev povsem novega habitata za vodne in obvodne živali. Tako se je npr. precej povečal odstotek platnic, mren, upiravcev – rib, ki potrebujejo srednje hitro tekočo vodo kot svoj habitat.

*Mag. Igor Miličić,
sekretar RZS*

Letošnji sestanek delovne zveze alpskih dežel (ARGEFA) je potekal v avstrijskem mestecu Mondsee.

kovnjaki bavarske zveze že sedem let sodelujejo pri nastajanju projektiranja in gradnje funkcionalnih ribjih stez na velikih hidroelektrarnah. Rezultate pričakujejo v naslednjih letih, opazili pa so, da pomagajo že počasneje delujoče turbine. Še vedno ostaja v poletnih mesecih težava minimalnega biološkega pretoka vode (Qes) na gorskih potokih. Kljub intenzivnemu delu niso učinkovito rešili pojava t.i. »črnih potočnic« oz. poginov domorodnih potočnih postrvi v poletnem času.

Predstavnika RZS sva izpostavila predvsem trenutno stanje reševanja konflikta kormorani – ribe in pri tem opozorila na preboj pri državnem odločanju, katerega rezultat je bila izdaja petletnega dovoljenja po uradni dolžnosti za plašenje in odstrel. Glede vpliva delovanja hidroenergetskih objektov sva posebej izpostavila kaljenje reke Drave in negativne posledice za slovenske ribiče na Dravi ter na tak način pozvala k čezmejni ribiški pomoči. Po naših ugotovitvah namreč posebna meddržavna komisija za Dravo te težave ne rešuje zadovoljivo. Žal se pri avstrijskih predstavnikih še vedno pojavlja trditev o naravni kalnosti reke zaradi taljenja ledenikov kljub jasnim dokazom, ki kažejo človeško aktivnost, o čemer smo v glasilu pred leti že poročali. Kot zanimivost sva na kratko predstavila še uspešno delovanje mentorjev mladih ribičev v RD in tudi komisije RZS za delo z mladimi, kar se je izkazalo v

VABILO RD CELJE

Somijada 2018

RD Celje vabi člane RD Celje, člane drugih RD ter ribiče turiste, da se tudi v septembru udeležijo dnevno-nočnega ribolova na some na Šmartinskem jezeru – **Somijada 2018**. Ribolov bo potekal v skladu z Zakonom o sladkovodnem ribištvu (ZSRib), ribiškogojitvenem načrtu (RGN) 2017 – 2022, letnim načrtom izvajanja ribiškega upravljanja RD Celje in pravili RD Celje.

Ribolov bo potekal od 6. ure zjutraj do 24. ure zvečer na območju celotnega jezera, razen drstišč. Mogoča je tudi uporaba čolna.

**Termin tekmovanja:
22. september 2018**

Najmanj udeležencev: trije ribiči, od tega mora biti vsaj eden član RD Celje. Posebne ribolovne dovolilnice za 18,00 evrov bo mogoče kupiti v pisarni RD Celje v času uradnih ur (torek in četrtek) in v ribiškem domu RD Celje na Brezovi. Ribolov bo potekal od 6. ure zjutraj do 24. ure zvečer. Ribolov je dovoljen z eno palico, eno navezo in dovoljeno

vabo samo z obale s tehniko beličarjenja (plovec) ali na dno. Dovoljene vabe: mrtva riba, večja od 15 cm, peleti, bojliji, jetra, deževnik, kostni črvi, ligenj ter druge vabe živalskega ali rastlinskega izvora, razen tistih, ki so prepovedane oz. zavarovane z Uredbo. Krmljenje: največ 5 kg, od tega 1 kg krme živalskega izvora. Izbor ribolovnega mesta na trasi bo po lastni izbiri.

**Najmanjša mera in dovoljen uplen:
som 60 cm, en kos.**

Takoj po uplenu ribe in prijavi ulova dežurnemu čuvaju RD Celje v ribiškem domu RD Celje je mogoče nadaljevati ribolov z nakupom nove dovolilnice. Uporaba mrež za shranjevanje živih rib ni dovoljena. Razvlek in polaganje naveze z vabo z uporabo čolnov vseh vrst sta prepovedana.

Ribiča z ulovljenim najtežjim somom bo RD Celje nagradila z letno ribolovno dovolilnico za plenilke.

Uplen ščuke ali smuča je prepovedan in ulov ne šteje v rezultat.

Vabljeni!

UO RD Celje

Kako s(m)o skuhali reko Savo

V zadnjih letih v svetu in Sloveniji precej govorijo o podnebnih spremembah. Znanstveniki si o vzrokih zanje sicer niso enotni, so pa v oceni, da smo na Zemlji trenutno v fazi naraščanja povprečne temperature zraka. Spomladi so na Agenciji Republike Slovenije za okolje (ARSO) predstavili rezultate projekta Podnebna spremenljivost Slovenije od 1961 do 2011. Eden od pomembnejših rezultatov je zaključek, da se je povprečna temperatura zraka od leta 1960 dvignila za okrog 2 °C. Kaj pa temperatura naših rek?

Posledica podnebnih sprememb so tudi spremembe padavinskih režimov ter časovne razporeditve in oblika padavin. Za slovenske reke je že dokazano zmanjševanje količine vode. Upadanje pretokov je predvsem posledica manjše količine padavin; najbolj značilen je upad srednjih pretokov (Ulaga s sod., 2008). V Angliji in Walesu ugotavljajo, da se povprečna letna količina padavin sicer od leta 1766 ni spremenila, sta se pa spremenili njihova razporeditev in intenzivnost. Upadla je predvsem količina poletnih padavin. Projekcije napovedujejo v prihodnosti še manjše količine padavin v poletjih, nasprotno pa bodo večje količine pozimi. Podobno je znano tudi za Slovenijo.

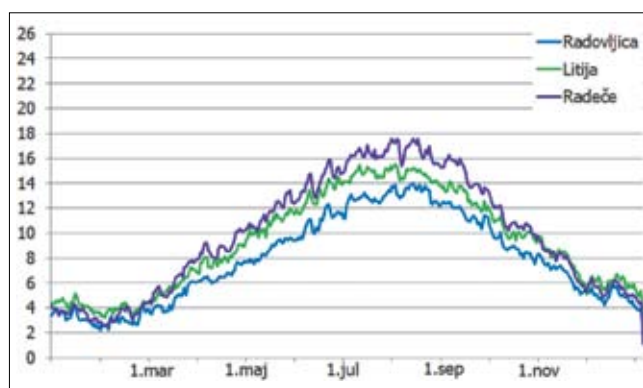
Temperatura vode je v kritičnih razmerah za ribe mnogo pomembnejša kot sam pretok, če le-ta seveda ne pade pod kritične vrednosti in je v potoku vode enostavno premalo. Fiziologija rib je namreč neločljivo povezana s temperaturo. Ribje vrste so se razvile tako, da obvladujejo specifične temperaturne in hidrološke režime ter ekološke niše. Tako lahko že sprememba temperature vode vodi v spremembe celotnih združb rib v nekem odseku. V Sloveniji so v zadnjih letih pripravili kar nekaj študij o spremembah temperature vode. Objavljene so bile v hidrološko-geografskih revijah oziroma so ostale na nivoju različnih poročil.

Že pred več kot desetletjem so pokazali (Frantar, 2004), da je bila povprečna letna temperatura Bohinjskega jezera v letih od 1991 do 2001 za 0,9 °C višja od povprečne temperature v letih od 1961 do 1990. Vendar pa se večina teh študij ukvarja zgolj s temperaturnimi povprečji kot fizikalnimi lastnostmi voda, nikakor pa ne v povezavah z ribami, za katere so pomembnejše

skrajne vrednosti in obdobja povprečja od celoletnih povprečij. Splošni učinek dviga temperature zraka na ekosisteme celinskih vod je povišanje temperature vode, zmanjšanje količine raztopljenega kisika in povečanje toksičnosti različnih onesnaževal. Ob hkratnem zmanjšanju vodnih

količin, še posebno poleti, pa je dvig temperature vode še večji. Spremembe kakovosti in razpoložljivosti habitata vodijo v spremembe prehranjevalnih spletov in zamenjave ribjih vrst na določenem območju. Trenutno je v Sloveniji ribičem najbolj znan pomik lipana v zgornje odseke rek. Z vidika rib so v tujini največ raziskav opravili na modelih spremembe razširjenosti vrst zaradi pričakovane spremembe temperature vode. Glede na pričakovane spremembe v temperaturi se bodo hladnoljubne vrste pomikale v gorvodne odseke, toploljubne pa bodo naselile daljše odseke rek, kot jih naseljujejo dandanes.

Ta zelo enostavna in posplošena predpostavka je špekulativna že na območju naravnih habitatov. Kaj se bo dejansko zgodilo, ne ve nihče. Hkratno uničevanje, spreminjanje in obremenjevanje odsekov rek, ki bi jih ogrožene vrste lahko naselile v prihodnosti, pa je še dodatna težava. Ključna je namreč ocena primernosti potencialnih habitatov vrst z vidika pričakovanih sprememb. Splošno in poenostavljeno sklepanje je zgolj

Slika 1: Povprečje povprečnih dnevni temperatur vode reke Save v obdobju 1953–1959 (vir podatkov: ARSO)

pričakovanje, da se bodo na vodah vplivi odrazili samo v dvigu temperature vode in vseh posledicah, ki jih prinese takšna sprememba. Poleg neposrednih vplivov nastanejo tudi posredni kot posledica povezav prvih z drugimi prisotnimi obremenitvami vodnega okolja, kot so odvzemi vode, gradnja zadrževalnikov, obremenjenost vode s hranili in organskimi snovmi (Urbanič s sod., 2008). Prav zaradi kombinacije teh dejavnikov bo vpliv podnebnih sprememb zagotovo mnogo večji in že zdaj obremenjeni vodni ekosistemi bodo tako še pod hujšo obremenitvijo kot neobremenjeni (Urbanič s sod., 2008).

Zaradi sprememb temperature vode se ribe vzdolž toka sicer po naravni poti premikajo že zdaj, ne zgolj na drst in prezimovanje. A reke so v današnjem času prepredene s številnimi ovirami, ki jih ribe ne morejo enostavno prečkati. Kot »ovire« pa ne smemo razumeti samo jezov in pregrad, temveč tudi čezmerno onesnažene odseke rek in tudi po več kilometrov dolge regulirane odseke, ki so v času nizkih pretokov preplitki za selitve. Tako prehodnost ovir (drž in pragov) in

ribje steze ni več pomembna zgolj v času pomladanske drstne selitve, ko so pretoki višji, temveč morajo biti le-ti funkcionalni tudi v času nižjih pretokov, da se ribe po potrebi lahko premaknejo v gorvodne hladnejše odseke. Potreba po premikih je po navadi večja ravno v reguliranih in z ovirami prepređenih vodah, ki se hitreje segrevajo.

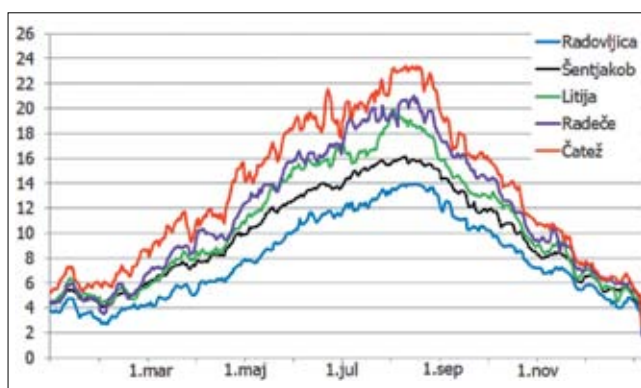
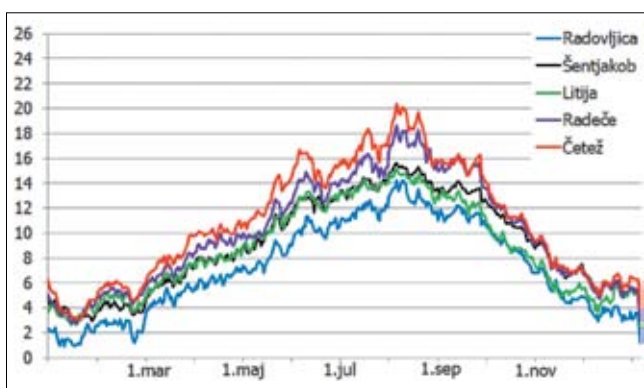
Pred desetimi leti so strokovnjaki iz ARSO v članku *Vpliv podnebnih sprememb na temperaturo površinskih voda* (Vodenik s sod., 2008) jasno pokazali trend naraščanja temperature vode nekaterih naših rek (Sava, Soča, Vipava). Srednje letne temperature naših rek naraščajo podobno kot srednje letne

Kaj navaja NUV1o problematiki vpliva temperature na ribe

V Načrtu upravljanja voda (NUV1 2009–2015) za vodni območji Donave in Jadranskega morja ali pa vsaj v Okoljskem poročilu za NUV1 ni o tem napisanega nič konkretnega. NUV1 temperaturo vode obravnava na kratko. Številni menijo, da je segrevanje vode le posledica segrevanja zraka in s tem »višje sile«, proti kateri se je utopično boriti. Kot kaže, pa vsaj na Savi ni tako! NUV1 povzema rezultate iz Ulaga s sod. (2008) in Peterlin & Centa (2008). Vendar v NUV1 zaključijo: »Na porečju Mure in Save se letne srednje temperature bistveno

srednje mesečne temperature Save pri NEK.« (NUV1; str. 465).

Problematika temperature vode v NUV1 tako ostane le pri zapisanih ugotovitvah, brez predlogov kakršnihkoli smernic ali ukrepov. Če se že ne moremo boriti proti segrevanju vode zaradi dviganja temperature zraka, pa bi morali prepoznati človekovi dejavnosti, ki vplivajo na hitrejše segrevanje vode, kot je le zaradi dviganja temperature zraka. Glede na ugotovitve strokovnjakov ARSO in Inštituta za vode o dvigu temperature vode bi tako pričakovali vsaj ukrepe za blaženje posledic oziroma ukrepe prilaganja na višje temperature vode, če ne že aktivnih ukrepov za zaustavitev

Slika 2: Povprečje povprečnih dnevni temperatur vode reke Save v obdobju 1978–1982 (vir podatkov: ARSO)

Slika 3: Povprečje povprečnih dnevni temperatur vode reke Save v obdobju 1991–1998 (vir podatkov: ARSO)

temperature zraka. V slabih 60-ih letih se je tako povprečna temperatura Ljubljane v Mostah, Savinje v Nazarjah in Laškem ter Krke v Podbočju dvignila za okrog 2 °C, podobno kot se je temperatura zraka. Najbolj se je zvišala temperatura reke Save pri Litiji, kjer so se povprečne visoke temperature povzpele od 16 °C leta 1980 do 24 °C leta 2005, kar je veliko več, kot se je zvišala temperatura zraka. Avtorji so nedvoumno zaključili, da analiza temperatur vodotokov kaže očitno trend naraščanja, ki se ujema s trendi globalne rasti temperature zemeljskega površja (Vodenik s sod., 2008; str. 39). Na žalost pa ravno o reki Savi ni podrobnejše razlage. Z vidika rib avtorji izpostavljajo, da vpliva rasti temperature vodotokov na živiljenjske pogoje v njih ni mogoče ocenjevati na letni časovni skali. Analize kažejo, da je časovna skala, ki omogoča dokaj zanesljive napovedi in je, ko gre za živiljenjske procese v vodotokih, hkrati pomembna tudi tedenska časovna skala (Vodenik s sod. 2008; str. 39). V istem letu so temperaturo naših rek analizirali tudi na Inštitutu za vode RS (Peterlin & Centa, 2008), a za Savo niso dali novih ugotovitev.

ne spreminjajo. Povečuje se razlika med najnižjimi nizkimi temperaturami. Nizke temperature se znižujejo, najvišje visoke temperature pa se zvišujejo« (NUV1, str. 413). Kar je precej drugače kot navaja Vodenik s sod. (2008) oziroma ne velja. NUV1 sicer opozori na bistvo problema: »Zaznavanje in izračun trendov služi za opredelitev problematike in možnih negativnih scenarijev, napovedi sprememb podnebnih parametrov, vplivov in posledic pa kot podlaga za sprejemanje ukrepov politike do voda. Problematično je povezovanje spremenjenih hidroloških razmer s podnebnimi spremembami izključno na podlagi ugotovljenih trendov, saj je hidrološke trende in spremenjeno vodno dinamiko lahko v preteklosti povzročil tudi človek z neposrednim poseganjem v vodno okolje ali s posrednim učinkovanjem prek spreminjanja rabe tal, kar se lahko kaže v intenzivnejših posledicah poplav in suš, ki so v Republiki Sloveniji opazne zlasti v zadnjih dveh desetletjih.« (NUV1 str. 413). Temperature vode se NUV1 dotakne še v poglavju *Vpliv novih preoblikovanj na stanje voda*, in sicer: »Izgradnja HE Krško in HE Blanca bo v toplih mesecih leta vplivala na dvig

trenda dviganja temperature. Ravno NUV1 je namreč strateški dokument, v katerem bi morali biti predvideni takšni ukrepi na ravni države ali vsaj porečja reke Save. Vendar pa je treba najprej prepoznati negativne vplive, ki jih pomeni dvig temperature vode. Če ni negativnih vplivov, potem ukrepi niso smiselni.

Temperatura vode je za življenje rib ključna. Ali so res vsi pozabili, da so iz spodnjih delov naših rek izginili hladnoljubni lipan, sulec in blistavec? Da se podust drsti vedno bolj zgodaj spomladi, da se lipan premika v višje odseke rek, kamor se pomikajo tudi nekatere ciprinidne vrste (pohra, mre-na)? Kaže, da višjih temperatur vode pred desetimi leti niso prepoznali kot težavo.

Obnavna problematike vpliva temperature vode na ribe v NUV2

Načrt upravljanja voda na vodnem območju Donave za obdobje 2016–2021 sploh ne obravnava problematike vpliva temperature vode. To je še posebno nenavadno, kajti v NUV2 je bil povzet tudi Program upravljanja območij Natura 2000 (2015–2020), v njem pa

je za ohranitev blistavca in grbe jasno opredeljen pogoj: *nespremenjen temperaturni režim*. Ukrepe, ki upočasnjujejo dvig temperature (ohranjanje globlin, senčenje struge), praviloma poznamo vsi, vendar v NUV2 vseeno manjkajo. Ukrepe bi morali predvideti na vseh naših rekah, na nekaterih že kot kurativo, na drugih pa kot preventivo.

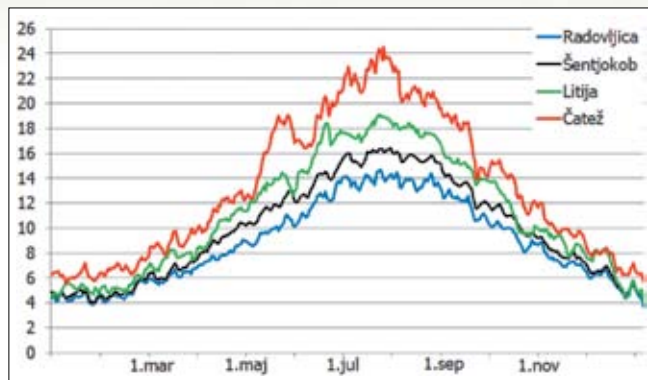
Segrevanje Save

V petdesetih letih prejšnjega stoletja (1953–1959) se je povprečna dnevna temperatura Save poleti pri Radovljici povzpela do 14 °C, pri Litiji preseгла

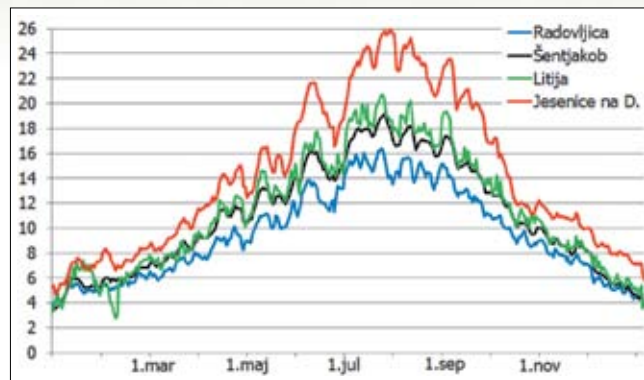
kar ni bistveno več kot v prejšnjem primerjanem obdobju, toda temperatura vode je bila višja od 14 °C že daljše obdobje. Večje spremembe so nastale v Litiji. Tam je temperatura vode dosegla 20 °C. Celotno poletje je bilo večletno povprečje temperature vode nad 16 °C, medtem ko v prejšnjem obdobju ni preseгла te temperature. V Radečah se je temperatura vode v avgustu približala 21 °C, v Čatežu je večletno povprečje povprečnih dnevni temperatur vode presešlo 23 °C, vse poletje pa je imela voda več kot 18 °C (slika 3).

Razlogi za dvig temperature

»Na izviru je temperatura vode odvisna od hidrogeoloških in hidrodinamičnih značilnosti, z razdaljo od izvira pa postaja vse bolj odvisna od lokalnih podnebnih pogojev. Tako je temperatura reke, ki teče po ravnici, skoraj povsem odvisna od podnebnih pogojev in jo lahko dokaj dobro opišemo s temperaturo zraka, sončnim obsevanjem in padavinami.« (Vodenik s sod., 2008; str. 32). Torej bi se teoretično lahko reka Sava segrela le za toliko, kolikor se je povišala temperatura zraka. Poletne temperature Save pri meji s Hrvaško

Slika 4: Povprečje povprečnih dnevni temperatur vode reke Save v obdobju 2006–2010 (vir podatkov: ARSO)

Slika 5: Povprečje povprečnih dnevni temperatur vode reke Save v obdobju 2015–2016 (vir podatkov: ARSO)

15 °C, v Radečah pod izlivom Savinje pa preseгла 17 °C (slika 1). To je bilo obdobje, ko sta že obratovala HE Medvode (zgrajena leta 1954) in prvi blok termoelektrarne Trbovlje (TET1). Takšen temperaturni režim vode je omogočal, da so pred odprtjem rudnikov v Zasavju, ki so bistveno vplivali na kakovost vode in prisotnost rib, sulci in lipani v Savi živeli vse do Zagreba.

Leta 1968 je začel obratovati drugi blok TET2, a se temperaturni režim vode v obdobju 1978–1982 (slika 2) ni bistveno spremenil glede na predhodno analizirano obdobje 1953–1959. Med temperaturo pri Šentjakobu in Litiji ni bilo večjih razlik, pač pa je pri Litiji temperatura preseгла 14 °C celo manj dni kot v predhodnem obdobju. Na novi merilni postaji v Čatežu je v petletnem povprečju temperatura vode le v nekaj dneh preseгла 20 °C.

V letih 1983–1994 so na Savi nastale največje spremembe. Leta 1983 je začela obratovati NEK, v letu 1986 so zgradili HE Mavčiče, leta 1993 pa so zaključili z gradnjo HE Vrhuvo. Temperature vode v obdobju 1991–1998 (slika 3) so bile bistveno drugačne kot v obdobju 1978–1982, le pri Radovljici ni bilo večjih sprememb. Tam se je temperatura avgusta povzpela le do 14 °C. Poletni maksimum je bil v Šentjakobu 16 °C,

Leta 2006 je bila dokončana HE Boštanj, segrevanje vode reke Save pa se je nadaljevalo. V obdobju 2006–2010 je v Radovljici povprečna temperatura vode nekajkrat preseгла 14 °C, predvsem pa je bilo obdobje, ko je bila temperatura vode višja od 12 °C, daljše kot v obdobju 1991–1998 (slika 4). Včasih je temperatura preseгла 12 °C le na višku poletja, v zadnjih letih pa tudi več kot dva meseca. V Šentjakobu in Litiji glede na devetdeseta leta ni bilo bistvenih sprememb. V Čatežu je julijska temperatura že preseгла 24 °C, več kot dva meseca skupaj pa je temperatura preseгла 20 °C.

Leta 2009 je bila dokončana HE Arto Blanca, 2013 HE Krško, bazen HE Brežice pa leta 2016 še ni bil napolnjen. V obdobju 2015–2016 je v Radovljici temperatura vode za skoraj dva meseca preseгла 14 °C, v juliju 2015 pa je v nekaj dneh preseгла tudi 17 °C (slika 5). V Šentjakobu je bila v juliju povprečna temperatura med obema letoma že višja od 18 °C, julija 2015 je preseгла 20 °C. Tudi v Litiji je bila temperatura višja kot v predhodnem obdobju 2006–2010, pri Jesenicah na Dolenjskem pa je julijska temperatura že dosegla 26 °C. Ob tem velja opomniti, da so vse te temperature le dnevna povprečja!

so v primerjavi s tistimi pred 60-imi leti zdaj višje za 8 °C, kar je veliko več, kot so se spremenile temperature zraka v istem obdobju. Podrobno analizo prepuštimo strokovnjakom, ki bodo morali razčleniti razloge in predlagati ukrepe za zaustavitev naraščanja temperature Save. Zaradi morebitnega vpliva TET, NEK in HE na segrevanje vode so sicer naredili že nekaj modelov, a bo treba vanje vključiti tudi dogajanja in posege v prispevnem območju reke, kajti Sava se je že po obstoječih modelih segrela do skrajnih pričakovanih vrednosti.

Tako močno segrevanje Save je očitno posledica skupnega delovanja različnih človekovih vplivov v celotnem prispevnem območju. Toplejša Sava pri slovensko-hrvaški meji pa ni zgolj posledica delovanja NEK, ki naj bi reko Savo segrela za do 3 °C, kajti reka se zelo segreva tudi v srednjem odseku. Voda se namreč segreva že v vsakem majhnem potoku, v katerem je manj vode in se zato hitreje segreje, vendar ne zaradi manjše količine padavin, temveč tudi zaradi izgube globlin, ki so posledica regulacij že daleč stran od reke Save.

Na dvig temperature dodatno vpliva raba zemljišč, še posebno priobalnih (priobalnih), kajti bregovi potokov in rek so goli in ne senčijo struge. Tudi

Slika 6: Nespametno urejanje stotine kilometrov potokov se na koncu odrazi tudi v reki Savi.

kalna voda (onesnaženje, plankton v akumulacijskih jezerih) in temna obrast dna vplivata na večje vpijanje sončnih žarkov. Zaradi navedenih vzrokov sta toplejši tudi Krka in Savinja in tako se vse nespametno delovanje v celotnem prispevnem območju odrazi v Savi. Pred nami je torej lep primer, kako velikega dviga temperature vode niso povzročili zgolj zunanji dejavniki, temveč številni majhni in večji posegi, ki bi bili lahko sami zase zanemarljivi.

Kmalu naravna drst tolstolobika in amurja pri nas

Splošen učinek dviga temperature zraka na ekosisteme celinskih vod je dvig temperature vode, zmanjšanje količine raztopljenega kisika in povečanje strupenosti različnih onesnažil. Predstavitev vpliva višjih temperatur vode na ribe kot osebk, na različne vrste ali zamenjave združb po posameznih odsekih reke Save in večjih pritokov zasluzi samostojen prispevek, zato v nadaljevanju navajam le najočitnejše. Koliko in katere vrste rib živijo v določenem odseku, določajo predvsem skrajne vrednosti, ki pa se v povprečjih lahko hitro izgubijo, najsi gre pri tem za skrajno nizke pretoke ali visoke temperature, ki lahko trajajo le

nekaj dni. Ravno kombinacija nizkih pretokov in visokih temperatur zelo niža količino razpoložljivega kisika, čemur sledijo pogini rib. To so tisti poletni pogini rib v manjših potokih, za katere ni očitnega krivca. Razloge pripisujejo višjim silam: podnebnju, globalnemu segrevanju ...

V kratkem času manj očitne, a na daljši rok opaznejše pa so zamenjave vrst. Nekaj let se posamezne vrste sicer še vedno drstijo, a njihove ikre ali zarod propadejo našim očem precej nevidno. Iz spodnjega slovenskega dela reke Save so npr. že zdavnaj izginile hladnoljubne vrste, kot so lipan, sulec, blistavec in kapelj. Od Krškega nizvodno tudi pohre kmalu ne bo več. Posamezne najdbe teh vrst so predvsem posledica njihove prisotnosti v pritokih in še ne pomenijo prisotnosti stabilne populacije. Lipan se v Savi in vseh večjih pritokih premika v zgornje odseke, na njegovo mesto pa prihaja mrena. Hkrati je težko ločiti vpliv temperature od sprememb habitata, kadar gre za večje regulacije ali graditve jezov.

Reka Sava je dandanes tako segreta, da so pri Brežicah že vzpostavljene temperaturne razmere, iz katerih lahko z veliko verjetnostjo napovemo drst tolstolobika in amurja! Eden od po-

gojev za drst so razvite spolne celice, ki pa se razvijajo pri primerni temperaturi okolja (voda), ki jo merimo kot temperaturno vsoto učinkovitih temperatur (angl. degree days). Efektivna temperatura je razlika med povprečno dnevno temperaturo vode in temperaturo praga za razvoj. Amur doseže zrelost, če vsota učinkovitih temperatur nad 15 °C preseže vrednost 633, pri tolstolobiku pa je ta vrednost 2685 nad 0 °C. Taki pogoji so bili v reki Savi že izpolnjeni v letih 2015 in 2016, in to ob koncu julija za drst tolstolobika, ob koncu avgusta pa za drst amurja. To sta vrsti, ki ju v Sloveniji vlagajo, saj doslej ni bilo nevarnosti, da bi se lahko drstili v naravi.

Zaključek – pričakovanja v NUV3

V Sloveniji je vpliv segrevanja vode v rekah podcenjen, saj analize, ki temeljijo samo na povprečjih, ne zadoščajo za realne ocene vplivov na ribe. Ključni so omejujoči dejavniki, torej najvišje poletne temperature, ki se v povprečju lahko hitro izgubijo. Pomemben je tudi čas trajanja skrajnih razmer, še posebno, ker poletne visoke temperature sovpadajo z nizkimi pretoki.

Na primeru reke Save smo pokazali, da se temperatura vode dviga hitreje, kot bi pričakovali. Sam menim, da

tolikšen dvig temperature Save nikakor ni naraven pojav, kot menijo mnogi, temveč da Savo počasi »kuhamo« kar sami. Vzroki so zabrisani in razpršeni, a jih je treba čim prej izluščiti in se z njimi spopasti. Podnebne spremembe niso edini vzrok in dvig temperature vode ni le višja sila, proti kateri se ni mogoče boriti, le začeti je treba. Ukvarjati se bo torej treba s celotnim prispevnim območjem, kajti ko pridemo do merilne table, je najpogosteje že prepozno. Modeli napovedi kažejo, da se bo podnebje spreminjalo še naprej, četudi se bodo emisije toplogrednih plinov zmanjšale ali povsem prenehale. Na nekatere dejavnike lahko manj vplivamo, na druge bolj, predvsem pa jih lahko blažimo oziroma zmanjšamo škodljive aktivnosti. Zato je treba začeti razmišljati širše, katere ukrepe bomo sprejeli, da bomo zaustavili segrevanje. S posegi smo namreč naredili naše potoke in reke bolj dovzetne za dvig temperature.

Na tem mestu se porajajo številna vprašanja. Je res manj vode? Ali je vode manj le v strugi, ker smo pospešili njen odtok in zmanjšali zmogljivost zadrževanja v celotnem prispevnem območju? So v rekah še vedno globine, v katere ne prodre niti sonce? Četudi bi se izkazalo, da je manjša količina vode največja težava, v kar sam ne verjamem, so še vedno nujni ukrepi, ki bodo povečali odpornost ekosistemov tekočih vod na vpliv višjih temperatur. Če je manj vode, pač nekaterih dejavnosti, ki so bile dovoljenje v času obilja, ne bomo mogli več izvajati.

Z vidika rib je višja temperatura Save dejstvo, ki ni le posledica podnebnih sprememb, razloge pa morajo razčleniti strokovnjaki in predlagati ukrepe za blaženje takih vplivov. Prispevek je nastal v okviru projekta MEJ-MO JIH! – Pomen ohranjenih MEJic in MOKrišč za prilagajanje podnebnim spremembam in ohranjanje biotske raznovrstnosti (nosilec SHS, partner CKFF), ki ga sofinancirata Ekosklad, Slovenski okoljski javni sklad, in Ministrstvo za okolje in prostor v okviru razpisa za sofinanciranje projektov nevladnih organizacij na področju varstva okolja in podnebnih sprememb. Namen prispevka je opozoriti javnost in snovalce naslednjega NUV3, da bo treba v Sloveniji sprejeti aktivne ukrepe za blaženje posledic podnebnih sprememb, ki se v naravi odražajo bolj, kot bi pričakovali, saj smo z različnimi posegi naredili ekosisteme tekočih voda bolj občutljive.

Naše reke bi morale biti bolj odporne proti segrevanju. Večina podatkov, ki jih navajam, je namreč že obstajala v času priprave NUV1 in NUV2. Če pa avtorji NUV1 in NUV2 tovrstne problematike niso ustrezno obravnavali, je priprava NUV3 vsekakor priložnost, ki je ne smemo zamuditi.

*Marijan Govedič, univ. dipl. biol.,
Center za kartografijo favne in flore*

Viri:

- ARSO, 2018. Arhiv hidroloških podatkov.
Frantar, P., 2004. Analiza temperaturnega režima in pojava ledu na Bohinjskem jezeru. Ujma 17–18: 71–77.
Peterlin, M., Centa, M., 2008. Poročilo o delu Inštituta za vode Republike Slovenije za leto 2008. Analiza trendov: pretoki rek, višina morja, temperature vode in padavine po porečjih. 43 str.
Uлага, F., M. Kobold, Frantar, P., 2008. Analiza časovnih sprememb vodnih količin slovenskih rek. 19. Mišičev vodarski dan 2008, str. 9–18.
Urbanič, G., Pavlin, M., Štupnikar, N., Petkovska, V., 2008. Vpliv podnebnih sprememb na uspešnost trajnostnega upravljanja z vodami. 19. Mišičev vodarski dan 2008, str. 1–7.
Vodenik, B., Robič, M., Kobold, M., 2008. Vpliv podnebnih sprememb na temperaturo površinskih voda. 19. Mišičev vodarski dan 2008, str. 32–41.

Razmnoževanje rib

Vsaka vrsta ribe ima svoje optimalno obdobje razmnoževanja, pogojeno z letnim časom, ko so temperatura, kisik, svetloba in še nekateri drugi dejavniki najugodnejši za razvoj njihovih spolnih celic, ki jih prav tako odvisno od vrste – odlagajo na različne načine in v različnih časovnih razmakih. Ribe so sezonske drstnice.

Skoraj vse ribe, ki živijo pri nas, se, ko spolno dozori, v pravih časovnih razmakih drstijo nekajkrat v življenju. V toplejših območjih se drstijo v krajših časovnih intervalih pogosteje, v hladnejših območjih pa so časovni intervali med dvema drstema daljši. Ribe, ki se drstijo le enkrat v življenju in po drsti poginejo, so monociklične ribe. V tej skupini je najbolj znan losos iz rodu *Oncorhynchus*, ki se na drst iz morja v sladko vodo seli nekaj tisoč kilometrov daleč. Na dolgi poti se ne prehranjuje in po drsti zaradi izčrpanosti in včasih tudi poškodb pogine. Od rib, ki živijo v evropskih vodah, sta taki ribi jegulja in velika senčica (*Umbra crameri*).

Tudi glede načina izločanja spolnih celic razlikujemo več vrst rib. Pri nekaterih vse spolne celice dozori hkrati in jih ribe tudi naenkrat odložijo. V to skupino spadajo lipan, ščuka, ostriz in mnoge druge. Pri drugih vrstah pa spolne celice dozorevajo postopoma, zato take ribe odlagajo ike večkrat v razdobju nekaj tednov, izjemoma tudi nekaj mesecev. Take ribe so mrena, linj in ploščič. Večkratna drst je zaščitni mehanizem, ki ribam omogoči lažje preživetje. V večini primerov so ike okrogle, vendar različno velike, kar je odvisno od velikosti rumenjakeve vrečke in količine rezervne hrane v njej. Tudi barva iker je za vsako vrsto rib značilna. Pri postrvih so ike rumeno oranžne, pri ščuki temno sive in pri krapu zelenkaste barve. Plodnost je odvisna od vrste, starosti in velikosti ribe, njene kondicije, velikosti iker in razvitosti skrbni ribe za ike in potomstvo. Postrve ike v povprečju v premeru merijo 4 mm, ike krapov pa 1,4 do 1,5 mm. Število iker se giblje od nekaj deset pri pezdirku (*Rhodeus sericeus*) pa do milijon pri krapu, jegulji in menku. Nekatero morske ribe imajo tudi nekaj deset milijonov in več iker. Glede velikosti jih razlikujemo več vrst. Ike imajo bodisi malo rumenjaka in v stadiju nabreklosti dosežejo v premeru 1,5 mm, razmerje med plazmo in rumenjacom pa je 1 : 2,2, ali imajo srednje veliko rumenjaka in v premeru merijo 1,5 do 4 mm, razmerje s plazmo pa znaša od 1 : 2 do 1 : 50. V tretji skupini so ike, ki v premeru merijo 1,5 do 4 mm, razmerje med plazmo in rumenjacom pa je več kot 1 : 50. Glede na lepljivost razlikujemo nelepljive ali proste in adhezivne ali lepljive ike. Proste ike ležijo na dnu in niso zlepljene s podlago niti ne med seboj. Take ike imajo postrvi. Lepljive ike se med seboj zlepljajo, med njimi pa je prostor, kamor dostopa voda in jih oplakuje. Razen med seboj se take ike lepijo tudi na vodne rastline, veje in korenine. Take ike imajo krap, ščuka in ploščič. Kar zadeva dozorevanje iker in mlečka, drst, razvoj oplojenih iker in valjenje zaroda, imajo posamezne vrste rib posebne zahteve, od katerih so med najpomembnejšimi temperatura vode, vsebnost kisika, svetloba, primerna podlaga in strujanje vode. Glede na te pogoje pa ribe delimo na ribe, ki so zelo zahtevne in povsem odvisne od takih pogojev, ter ribe, ki se uspešno razmnožujejo tudi v spremenjenih pogojih. Optimalna temperatura vode za drst se razlikuje od vrste do vrste; za primer ščuka, ostriz in smuč se drstijo zgodaj spomladi, krapovske vrste konec pomladi ali na začetku poletja, postrvi pa v jesensko-zimskem času. Drst se začne, ko se ugodna temperatura ustalila, če pa se temperatura zniža, se drst prekine. Proces dozorevanja spolnih celic poteka pod nadzorom centralnega živčnega sistema in žlez

z notranjim izločanjem, zato sprememba dnevne svetlobe kot enega od aktivatorjev dozorevanja spolnih celic lahko prekine ovulacijo in razvoj spermijev. Vendar pa se na spremembo dolžine dnevne svetlobe ali fotoperiode vse vrste rib ne odzovejo enako: potočna postrvi se na skrajšanje dnevne svetlobe odzove s hitrejšim dozorevanjem spolnih celic, pri ploščiču pa se ta proces povsem zavre.

Pomemben dejavnik za drst je tudi strujanje vode. Pri nekaterih ribah, ki živijo v čistih, hitro tekočih vodah, bogatih s kisikom (reofilne ribe), že zadrževanje v toku vode izzove spontano ovulacijo.

Glede zahtev za primerno podlogo, kamor ribe odložijo ike, ribe delimo na več ekoloških skupin. Litofilne vrste rib odlagajo ike na čisto kamnito podlago ali na prodnato dno. Fitofilne ribe lepijo ike na potopljeno vodno rastlinje, včasih pa tudi na dno in se sploh ne drstijo, če nimajo primerne okolja. Indiferentne ribe so podobne fitofilnim in ike lepijo na potopljeno rastlinje in izjemoma tudi na potopljeno vejevje in kamenje. V tej skupini rib so klenič, zelenika, okun, platnica in ostrž. Pelagofilne ribe imajo majhne ike, ki prosto plavajo v vodi. Te ike bodisi vsebujejo maščobne kapljice ali pa zelo nabreknejo in tako za večkrat povečajo obseg in zmanjšajo specifično težo. Maščobne kapljice so izvor energije in kot hidrostatičen organ, zato jih vodni tok po navadi odnese daleč od mesta, kjer so se ribe drstile. Tako ribi sta na primer beli amur in srebrni tolstolobik, največ pa jih je med morskimi ribami. Polopelagofilne ribe so vrste z različnimi stopnjami prehoda med litofilnimi in pelagofilnimi, nekateri pa jih uvrščajo kar v litofilno skupino rib. Te ribe odlagajo ike na kamnito rečno dno, kjer so določen čas prilepljene, kasneje pa jih odnese vodni tok. V to skupino spadajo jesetri in menek. Psamofilne ribe imajo zelo majhne in lepljive ike, podobne fitofilnim vrstam, drstijo pa se na peskovnih površinah tekočih vod. Od naših rib sta taki globoček in babica. Pri nekaterih vrstah rib se samičkam med drstjo podaljša urogenitalna (sečno-spolna) papila, s pomočjo katere malo iker odlagajo v škržno votlino školjk. Pri nas je taka riba pezdirek.

V času drsti samci izločajo mleček, ki ga sestavljata semenska tekočina in spermiji. Pri krapih je v 1 mm³ kakovostnega mlečka 25 milijonov spermatozoidov, pri postrvih pa v enaki količini 10 milijonov. V mlečku spermiji postanejo gibljivi šele v stiku z vodo, gibljivost pa je časovno omejena in traja pri krapih dve minuti, pri šarenki 87 sekund, pri jesetih pa do pet ur. V mlečku, ki ga hranimo v suhi posodi pri sobni temperaturi, spermiji ohranijo aktivnost do

24 ur. Če mleček hranimo pri temperaturi 4 °C, spermiji – različno glede na vrsto rib – ostanejo aktivni od pet do štirinajst dni, zamrznjeni pa so aktivni neomejeno dolgo, kar učinkovito uporabljamo v intenzivni vzreji rib.

Ontogeneza rib (spreminjanje organizma od oplojene jajčne celice do smrti) poteka po utečenem vrstnem redu. Čeprav so med posameznimi vrstami rib razlike, imajo nekaj skupnih značilnosti. Pri vseh ribah ločimo pet različnih dolгих obdobij: embrionalno obdobje, obdobje ličinke, obdobje mladice in odraslo ter starostno obdobje. Prvo embrionalno obdobje traja od nekaj minut do nekaj ur in se začne z oploditvijo ike. Jedro ike se iz sredine pomakne proti polu, ki mu rečemo animalni pol in iz njega

Smukanje postrvi

nastane zarodek (embrio), nasprotni pol pa je vegetativni pol in služi za prehrano zarodka. Po oploditvi ike začnejo nabrekati, ker se v vmesnem prostoru med notranjo in zunanjo opno, ki ji pravimo perivitelinski prostor, začne nabirati voda. Oplodena ika linja se poveča do 2 x, krapa do 5 x, pri rastlinojedih ribah pa do 40 x. Nato sledijo različna obdobja, v katerih se celice delijo in nastane tvorba (blastodisk) z nekaj tisoč celicami, sledita embrionalni razvoj (gastrulacija) in oblikovanje organov (organogeneza), ko se že oblikujejo posamezni organi. Kasneje se razvije repni del in zarodek se začne premikati, kar je znak, da bo kmalu izvalitev. V zadnji fazi embrionalnega razvoja se začne premikati škržno-ustni aparat in razvijejo se neparne plavuti. Obdobje zaroda se začne, ko osebkii začnejo jemati hrano iz okolice, in se konča, ko se povsem oblikujejo organi za prebavo, dihanje, izločanje in plavanje, osebek pa dobi videz odrasle ribe. To obdobje lahko razdelimo na zgodnje, ki traja od porabe hrane v rumenjaku vrečki, in pozno obdobje. V zgodnjem obdobju zaroda so ličinke stare od 4,5 do sedem dni in dolge od 6,5 do 7,8 mm. Se samostojno gibajo, plavajo v globoki vodi, porablajo še hrano iz rumenjakeve vrečke, hkrati pa se

tudi že samostojno hranijo. Obdobje pozne ličinke se začne, ko so stare od sedem do 18 dni in velike od 8,5 do 16 mm. V tem času se oblikujejo podporne kosti plavuti (lepidotrihije), čeljustni in škržni organi pa so gibljivi. Dobro sta razvita tudi oba dela plinskega mehurja, po videzu pa je ličinka povsem podobna odrasli ribi. Trajanje in kompleksnost tega obdobja sta odvisna od velikosti iker in hranljivih snovi v rumenjaku vrečki. Iz večjih iker se izvalijo zarodnice, ki so že podobne odraslim ribam, iz majhnih iker pa se valijo zarodnice, ki prehajajo skozi proces preobrazbe. Prehod od stopnje zaroda do mladice je lahko hiter, na primer pri jegulji, lahko pa je preobrazba postopna. Obdobje mladice se začne, ko se oblikujejo vsi telesni

organi, ki ga pri krapih spremlja pojav lusk in traja do spolne zrelosti. Za odraslo obdobje rib pa so značilni spolna zrelost in razmnoževanje ter telesna rast. Ribe v nasprotju s toplokrvnimi živalmi rastejo vse življenje, čeprav rastejo počasneje, ko spolno dozori.

Na rast rib vplivajo temperatura, količina hrane, vsebnost kisika, kakovost vode in gostota populacije. Ker so ribe prilagajajo temperaturi vode, je prav temperatura tista, ki uravnava vse fiziološke procese in posledično tudi dinamiko rasti; pri višji temperaturi ribe rastejo hitreje, pozimi pa počasneje. Obdobja intenzivne in počasne rasti opazimo na kosteh in luskah, kar uporabljamo za določanje starosti rib. Ribe so zelo različno velike: nekatere dosežejo le 1,2 cm, druge pa zrastejo do nekaj metrov. Sladkovodni som doseže velikost do tri metre in teže do 100 kg. Večina naših sladkovodnih rib z velikostjo do približno metra spada med majhne ribe.

Starostno obdobje rib se začne z zmanjševanjem števila in kakovosti spolnih celic ter s tem pešanjem plodnosti in se konča s smrtjo. Tudi življenjska doba različnih vrst rib je različno dolga in je odvisna od velikosti rib. Ribe, velike do 30 cm, živijo do pet let, manjše pa veliko manj. Nekateri ribe v naravi dosežejo starost 20 let, krap živi 50 let, nekateri jesetri pa celo 100. Na življenjsko dobo rib vplivajo različne bolezni, ribojede živali in človek se posegi v naravo.

Prof. dr. Vlasta Jenčič

Literatura

- Bogut, I., Novoselić, D., Pavličević, J. (2006). Biologija riba, Poljoprivredni fakultet, Osijek.
 Fijan, N. (1963). Anatomija, histologija, fiziologija i embriologija riba, predavanja »Ribogojstvo i bolesti riba, III. stupanj«, Zagreb, interni izvod.

ŠESTDESET LET DELOVANJA RD RIBNICA

Bogatejši za nov ribnik

RD Ribnica je 23. junija 2018 praznovala 60-letnico svojega delovanja, sam dogodek pa je potekal pred ribiškim domom v Prigorici. Vse prisotne sem pozdravil predsednik RD Ribnica Vojko Štanfelj in na kratko povzel njeno zgodovino. Za vse navzoče, predvsem pa za zveste ribiče je bil to pomemben dogodek, saj smo poleg praznovanja jubileja namenu predali novo pridobitev – ribnik Prigorica.

Če se povrnemo v zgodovino, lahko ugotovimo, da zametki RD sežejo dosti dlje od uradne obletnice, in sicer v leto 1947, ko je bilo v Gostilni Košorok v Prigorici ustanovljeno Ribiško društvo Dolenja vas, katerega predsednik je bil Jože Dejak iz Prigorice, njegov tajnik in blagajnik

pridobila še svoj lasten agregat za potrebe odlova rib.

Z aktivnim delom RD se je večala tudi popularnost ribištva med občani. Članstvo se je povečevalo in je svoj višek doseglo leta 1981 s 192 člani. Na žalost pa so v uspeh ribištva pogubno vplivali posegi v vodotoke,

radi neposrednega izpusta fekalij in nečistoč iz takratne vojašnice JLA;

* v sezoni 1978/1979 se je zaradi regulacije Bistrice in razvpite melioracije njena gladina znižala, voda v strugi je zmrznila do tal, zaradi česar je poginil celoten vodni živelj na predelu mesta Ribnica;

Novi ribnik Prigorica

Zadnji še živeči član RD Ribnica Anton Govže je namenu slovesno predal ribnik Prigorica.

Predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl je RD Ribnica predal jubilejno listino.

je bil Ludvik Klun iz Goriče vasi, gospodar pa Karol Hribar iz Prigorice. Žal društvo ni imelo pravnega značaja in ni bilo nikjer registrirano, je pa skrbelo za organizirano ribištvo in izvajanje ribolova s pridobitvijo vodotoka Ribnica in spodnjega dela Bistrice. Po zapisih je imelo 12 članov.

Kot prvi je zabeležen ustanovni občni zbor RD, ki je bil 16. novembra 1958 v Žlebiču ob takratni še lovni vodi Tržiščica. Prisotnih je bilo 24 članov. Imenovali so upravni organ, nadzorni odbor, disciplinsko sodišče, disciplinskega tožilca in delegate za zastopanje v ZRD. Na podlagi ustanovitvenega občnega zbora so na okrajni ljudski odbor Ribnica poslali vlogo za registracijo društva pod imenom RD Ribnica.

RD je 24. marca 1963 razvila tudi svoj prapor, ki je vse do danes ostal nespremenjen. V letu 1964 pa je RD

ki so povzročili velike spremembe z negativnimi posledicami Naj omenimo le nekatere:

* v sezoni 1969/1970 se je pojavila kuga ščuk in zabeležili smo velik pogin ščuk v vodotoku Ribnica;

* v letu 1977 smo bili priča uničenju spodnjega dela Bistrice od kasarne v Ribnici do ponikalnice za-

* v letu 1982 je zaradi izpusta impregnacijskega sredstva iz takratnega podjetja Inles Sodražica v vodotok Bistrice poginilo 2000 potočnih postrvi;

* v letu 1985 je poginila večina vodnega življa v vodotoku Tržiščica od Ortneka do ponikalnice Tentera zaradi izpusta velike količine naftnih

Zahvala

Ob tej priložnosti bi se še posebej zahvalili celotni lokalni skupnosti, ki nas je in nas še podpira v naših aktivnostih, Občini Ribnica in Občini Sodražica pri oprostitvi komunalnega prispevka in drugi podpori, izvajalcu del Tanko, d. o. o., vsem donatorjem, sponzorjem, posameznikom, predvsem pa prizadevnim članom RD Ribnica.

Z obiskom so nas počastili župan Občine Ribnica Jože Levstek, predsednik RZS dr. Miroslav Žaberl, ki je ribiški

družini podelil jubilejno listino za 60. obletnico, predsednik ZRD Ljubljana Slavko Lasnik, ki nas je pogostil s tradicionalno torto, ribnik pa je predal namenu edini še živeči ustanovni član RD Anton Govže, tudi prejemnik jubilejne listine RZS, in še predstavniki nekaterih RD, članic ZRD. Na obletnici smo prizadevnim članom RD podelili priznanja RD in RZS, nekaterim za uspešno delovanje RD zaslužnim občanom zahvale, vsem donatorjem in sponzorjem pa plakete. Vsem skupaj še enkrat hvala.

Pozdravni nagovor župana Jožeta Levsteka

Kakšno je stanje zdaj

Vodotok Obrh v Rakitnici kot še edini poseljen z domorodno potočno postrvjo bo ogrožen zaradi odvzema vode za potrebe gospodinjstev po projektu SORIKO, z edinimi jezovi Zobec in Oberstar se RD spopada sama, od vodnogospodarskih podjetij, ki jih je država ustanovila za te posege, pa tudi ni odziva. Spodnji del Ribnice od Prigorice skozi Dolenjo vas se zaradi posegov zarašča, kanalizacija ni urejena, še edini jez pri Kromarju je propadel, odziva vodne skupnosti pa spet ni od nikoder. Bistrica vsem na očeh počasi umira: vodotok je nizek, vode je iz leta v leto manj, struga se zarašča. Od vodne skupnosti spet ni odziva, izgovori *ni denarja* pa redna stalnica, tako da se že sprašujemo,

skrbi za poribljavanje, urejanje voda, zaradi omenjenih težav pa ima v svojem načrtu tudi pridobivanje dodatnih vodnih površin, kot je ribnik Smrekovec v Sodražici in nova pridobitev ribnik Prigorica. Velik poudarek namenjamo v prihodnost ribolova in razvijanju ribolovnega turizma, ki je dandanes ena najmočnejših turističnih privlačnosti.

Zdaj RD šteje 80 članov, žal pa je tako kot v vseh društvih, da ni veliko tistih, ki so dejansko z dušo in srcem v ribištvo, zavzeti, prizadevni in odgovorni, zaradi kakršnih se lahko pohvalimo z lastnimi objekti, kot so: naš ribiški dom z ribnikom, ribiška kočica z ribnikom v Sodražici in ribiška kočica na Rašici pod okriljem Trubarjeve domačije.

Naj namenimo še nekaj besed naši novi pridobitvi, ribniku Prigorica in

Predsednik ZRD Slavko Lasnik s tradicionalno torto

Predsednik RD Ribnica Vojko Štanfelj in tajnik David Merhar

derivatov iz skladišča JLA, ki količine izpusta ni nikoli priznala, posledice pa so vidne še dandanes z izcejanjem mastnih madežev iz nabrežin;

* v letu 1986 je vodotok Tržiščica od Podpoljan do Ortneka doživel še drugi udarec zaradi melioracije;

* v sezoni 1986/1987 je vodotok Sajevec doživel skorajda popolno uničenje zaradi izpusta barv za tekstil iz takratnega obrata Sukno Jurjevica;

* v letu 1988 so zgradili zadrževalnik na vodotoku Ribnica, posledice pa sta občutila tudi Sajevec in Bistrica. V slednji sta se začela pojavljati zaraščanje in vodni mah;

* v letu 1990 smo kot zadnje izgubili še ribnike na lokaciji Ugar zaradi odprodaje celotnega zemljišča v zasebno last, pri čemer niso upoštevali RD kot dolgoletnega uporabnika zemljišča in investitorja v izgradnjo ribnikov. Zaradi omejevanja dostopa ribniki propadajo.

komu in v kakšne namene ta organizacija še obstaja.

Vodotok Ribnica je še edina voda, ki je v neokrnjenem območju, sedaj celo območju NATURA 2000, kjer si ribiči prizadevamo povečati stalež ribjega življa in rešujemo težave zaradi preobremenitve vodotoka z obiskovalci, plovbe s čolni, ki moti ribolov, krivolova in onesaženja z odpadki nevestnih obiskovalcev.

Vse te vode je država dala v upravljanje RD s posebno koncesijsko pogodbo. RD z njo gospodari po veljavnem ribiškogojitvenem načrtu, ki ga pripravlja Zavod za ribištvo Slovenije, svoje delovanje pa financira s članskimi prispevki in dodatnimi pridobljenimi sredstvi skrbi za vzdrževanje ribjega življa. Pri urejanju vodotokov, pragov, jezov ipd. smo zelo omejeni, za morebitne odškodnine zaradi uničenja ribjega življa pa se moramo trdo boriti.

Dandanes si RD Ribnica prizadeva in skrbi za vsak pedenj svoje vode,

projektu, s katerim je RD zaokročila 60-letnico svojega delovanja. Z izgradnjo smo začeli februarja 2016 in jo ob jubileju zaključujemo. Površina ribnika je 5.600 m², njegova povprečna globina sega od 1,5 do 2,5 m, poseljen pa je s krapji, postrvmi (šarenke), kleni, ščukami ipd.

Investicija je skupaj s projektom, soglasji in izvedbenimi deli znašala dobrih 60.000 evrov, kar je RD poravnala s 85 % deležem lastnih sredstev in lastnega dela, preostalo pa s pomočjo donatorjev in sponzorjev. S projektom smo kandidirali tudi na javnem razpisu v okviru LAS-a Po poteh dediščine od Turjaka do Kolpe v Evropskem skladu za regionalni razvoj za nepovratna evropska sredstva, a žal neuspešno. Namen predan ribnik bo koristil izključno za potrebe ribolova domačih ribičev in ribolovnega turizma, z obstoječim ribiškim domom pa bomo popestrili še gostinsko ponudbo.

Vojko Štanfelj

MUHARJENJE NA IZVIRNEM DELU KAMNIŠKE BISTRICE

Pod ostenji kamniških vršacev

Kamniška Bistrica izvira v široki ledeniški dolini na slabih 600 m nadmorske višine. V kristalno čisti vodi, ki je v zgornjem delu še izvrstnega prvega do drugega kakovostnega razreda, živijo skorajda izključno le potočne postrvi. Plašne so kot elegantni gamsi in lepše kot najlepši cvet planike v skalovju očaka Grintovca. Zgodnja jesen je v dolini Kamniške Bistrice za ribiča prav posebno doživetje. Če je vodostaj pravi, bo muhar tam deležen dobrega ribolova in prekrasnih vedut. Kljub razmeroma zahtevnemu pristopu do revirja, ki poteka v zgornjem delu večinoma skozi ozko dolino, celó sotesko, je muharjenje na Kamniški Bistrici lépo in nagrajujoče.

Enkratna alpska kulisa in nežne rdeče pikice odtehtajo fizične napore, ki jih ribič vloži v spust do reke in premikanje po težko prehodni grapi. Marsikje do reke niti ne more, saj mu to preprečuje izjemno strm teren in celo prepad. Tako je recimo pri soteski Predaselj, kjer je reka izdolbla do 35 m globoko sotesko, katere širina ponekod znaša največ dober meter. Ribe lahko opazujemo z redkih lesenih mostičev, pa še to le tam, kjer se nekoliko poglobi bistra voda modrine umitega

Približen položaj revirja Kamniška Bistrica 2 na zemljevidu Slovenije

neba. Prisotnost postrvi izdaja senca nad dnom, lisa nad peskom ali zamahovanje repne plavuti, največkrat pa jih ne vidimo, saj se skrivajo v skalnih zajedah. Očem so skrite, a tam so. Navdihnjeni z dramatično naravno okolico Kamniško-Savinjskih Alp smo jih poimenovali *bistriški fantomi*. Tam, kjer lahko dosežemo vodo, ne da bi stali na mostu, skali ali viseli z debele veje, se splača potruditi.

V širši okolica revirja je obilje naravnih znamenitosti, ki jih velja omeniti. Ne moremo mimo alpskih vrhov, ki jih vse leto radi obiskujejo pohodniki in alpinisti. Kamniška Bistrica je osrednja vodna žila pokrajine, njen izvir pa priljubljena izletniška točka. Ogleda vredna je tudi

Zgornji tok Kamniške Bistrice zaznamujeta nedotaknjena naravna okolica in voda izvrstne kakovosti. V njej živijo čudovite potočne postrvi.

Povprečen ulov na Kamniški Bistrici. Mrzla in hitra voda – povprečen padec terena je znaten –, botruje, da so ribe manjše. Trofejni primerki, denimo ribe, večje od 60 cm, so prej izjema kot pravilo.

V zgornjem revirju, kjer smo lovili, velja režim ujemi in spusti. Tudi sicer potočnice vselej izpustimo.

Manjša potočna postrv z zanimivimi pikami nekoliko večjih premerov. Kamniška Bistrica postreže z biseri prav na vsakem koraku.

Dober pogled na strugo Kamniške Bistrice se odpira z redkih lesenih mostičev, ki se prejo čez reko. V predelih, kjer se reka poglubi, lahko z višine opazujemo potočne postrvi in upamo, da bo varen pristop do vode omogočil njihov ribolov.

Jutranja ubranost ob reki

Ocenjevalni list

Revirje ocenjujemo tako, da vsako izmed sedmih kategorij ocenimo z oceno od 1 do 6. Kategorije so ustrezno ovrednotene, kar pomeni, da sta npr. čistota vode ali ribja populacija pomembnejši kategoriji kot možnost parkiranja ali dostop do vode.

Vodotok: Kamniška Bistrica 2
Revir: Od mostu pod izviro do mostu v Stranjah.
Upravljavca: RD Bistrica Domžale

Kategorije in vrednost (faktor)	Obrazložitev kategorije	Ocena od 1 do 6	Rezultat (zvezdice)
Kakovost vode 0,20	Čistost vode in okolice vodotoka. Splošna senzorična ocena.	6,0	1,2000
Pestrost ribolova 0,10	Ali je na revirju primeren ribolov za začetnike in izkušene ribiče. Pestrost vodotoka s stališča načina ribolova.	4,0	0,4000
Cena dovolilnice 0,10	Ocena razmerja med kakovostjo ribolova in ceno dnevne dovolilnice.	5,0	0,5000
Ribja populacija 0,30	Možnost ribolova več ribjih vrst v različnih letnih časih.	5,0	1,5000
Pristop do vode 0,075	Zaraščenost vodotoka, udobnost pri ribolovu (metanje).	5,0	0,3750
Dostop do revirja 0,075	Prometna povezanost, možnost primerne parkiranja.	5,0	0,3750
Ocena upravljavca 0,15	Dostopnost do pomembnih informacij, odzivnost informacij, odzivnost in prijaznost upravljavca.	6,0	0,9000
		36,0 točk	5,25 zvezdice

soteska Predaselj z dih jemajočo globino in modro-zeleno barvo vode. Blizu je Velika Planina z zaplatami alpskega rastlinja in pisanih cvetlic. Le redki vedo, da so čisto blizu prizadevni slovenski paleontologi pred približno desetimi leti našli dragocene fosilne ostanke triasnih morskih vodnih plazilcev iz rodu pahi-plevrozavrov. Lahko vidimo, da je širše območje, kjer lovimo potočne postrvi, zares izjemno lepo in bogato.

Revir

Med izviro in naseljem Stahovica si Kamniška Bistrica, 33 km dolga alpska reka, docela zasluži svoje ime. Voda je čista, bistra in mrzla, zato so tudi ribe, ki živijo v njej, zdrave in borbene. Sijaj prvovrstne kakovosti žal kmalu zbledi, ko se mične alpske gospodične dotakne človeška roka.

Z revirjem z oznako 2, ki se razteza od kamnitega mostu pod izviro do cestnega mostu v Stranjah (dobrih 6 km), upravljajo v RD Bistrica Domžale. Dovoljeno je le muharjenje na način ujemi in spusti. Ribolovna sezona traja od 1. aprila do 30. septembra tekočega leta, obvezna je uporaba trnkov brez zalusti (ali s stisnjeno zalustjo) in podmetalke. Dnevna dovolilnica stane 25 evrov, za člane ribiških družin pa je znižana na 20 evrov.

Poudariti je treba, da je ribolov v ume-

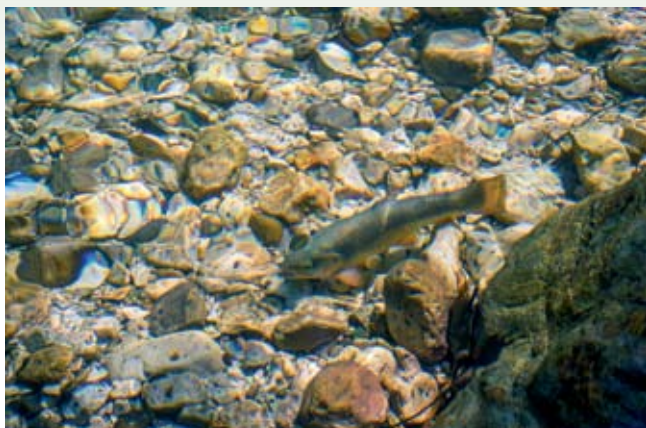
tнем jezercu pri izviru prepovedan. Izvajanje ribiških dejavnosti tam tudi sicer ni preveč smiselno, saj se v toplejših mesecih kar tre obiskovalcev. Ribiči se raje umaknemo v mirnejši kotichek, v hlad soteske, ki nas spremlja od izvira pa skorajda vse do naselja Stahovica.

Najprimernejši vodostaj za ribolov je po naši oceni nekje od 1 do 5 kubičnimi metri (gledamo vodomerno postajo Kamnik). Lovili smo tudi, ko je imela 11, vendar je reka kar drla in nismo tako uživali kot takrat, ko je mirnejša. Menimo tudi, da je najboljši ribolov pozno poleti

bi si ogledale vabo, zato smo jih lahko prelisčili tudi s takšnimi pernatimi spakami. V mirnejši vodi se taktika seveda ni izkazala in potočnice so nam dale vetra, da smo morali nemudoma prilagoditi načrt. Lahko smo uporabili le posnetke ličink, velikosti #16 ali manj, ki pa smo jih, kljub mirnejši vodi, od katere smo si veliko obetali, le stežka spravili k dnu. Situacijo je rešila vrnitev k avtomobilu, kjer smo v škatli za ribiško prvo pomoč našli primež z osnovno opremo za vezanje. Manjše trnke smo izdatno obtežili z volframom ter svinčeno nitjo in ovili s

brez sramu hlastnila po njej, z ulovom s suho muho pa smo prekinili dolg niz uspešne uporabe posnetkov ličink. Verjetno ni treba poudariti, da so se druge postrvi razbežale; tudi skorajda pol ure čepenja na mestu ni pomagalo in morali smo se premakniti, če smo želeli ujeti še kakšno ribo. Potočne postrvi so pač izjemno plašne ribe.

Najlepše smo lovili povsod, kjer je bila voda mirnejša in globlja. Postrvi so se od časa do časa pokazale izpod skalnih zajed, od koder smo jih želeli premamiti s posnetki ličink. Največja, ki smo jo videli

Okoli 40 cm dolga potočnica se je med prehranjevanjem s podvodnimi žuželkami kazala v vsej svoji lepoti.

Do obetavnih ribolovnih mest smo se morali spustiti globoko v sotesko.

in zgodaj jeseni. Spomladi se po koritu namreč valijo snežne vode, ki ribolovu praviloma niso naklonjene, pa še vodostaji se zaradi obilnega taljenja snega kar nočejo umiriti.

Večina ribičev se bo na Kamniško Bistrico podala iz smeri Kamnika. Primernih prostorov za vozilo je dovolj, dostop do reke pa je zlasti v zgornjem toku revirja precej zahteven. Spust do struge je strm, zato priporočamo previdnost.

Ribolov

Navdušeni nad nedotaknjeno naravno okolico in kristalno bistro vodo smo se v bližini spodnje postaje žičnice, ki vodi na Veliko Planino, zapodili po strmem pobočju do reke. Pri podvigu smo bili hvaležni čevljam s kakovostnim gumijastim podplatom in kompaktnemu nahrbtniku, kamor smo shranili vse drobnarije, ki bi nas sicer ovirale.

Pogled z lesenih mostičev, ki se tu in tam pnejo nad reko, daje slutiti, da je naklon ozemlja, po katerem teče Kamniška Bistrica, velik, voda pa hitra in deroča. Kje bomo torej lovili? Po hitrem pregledu struge smo dognali, da se moramo osredotočiti na mirne predele, bazenčke za obrežnimi ovirami in redke tolmine. V prvih je globina vode znašala slab meter, v drugih pa tudi dva metra ali več. Paleta umetnih muh, ki smo jih uporabili, je bila zato omejena na posnetke ličink. Najpogosteje smo uporabili večje in obtežene, ki smo jih zvezali tudi na trnkah velikosti #12. V hitri vodi postrvi nimajo veliko časa, da

Prekrasna postrv z rubinastimi pikami in s trebuščkom maslene barve

Potočne postrvi smo največkrat ujeli z bolj ali manj obteženimi posnetki ličink. Ribe so se le redko dvignile h gladini.

kosminjem rjave, črne in olivne barve. Zadelek v polno!

Lovili smo s klasičnimi štiricami v dolžini 9 in 10 čevljev, dobra pa bo pravzaprav vsaka muharica povprečnega razreda 5. Za ribolov na odsekih s hitrejšo vodo smo uporabili trnico, debeline 0,14 mm, v počasnejši vodi pa 0,12 mm. Tanjše nismo želeli, saj nismo vedeli, kaj lahko pričakujemo. Ulovljene postrvi so merile do dobrih 40 cm, zato bi si jo zlahka privoščili, a ker se za laks niso zmenile, ni bilo prav nobene potrebe po tanjši.

Omeniti moramo, da so se na izteku enega mirnejših lovnih odsekov postrvi dvigale tudi h gladini. Navezali smo manjšo mikačico, podobno mravljici, črnemu bodcu ali kateri drugi temnejši umetni muhi brez uvezanih krilc, in jo spustili s tokom navzdol. Ena od potočnic

med našim obiskom, je merila približno pol metra in je imela precej temen hrbet z redkejšimi rubinasto rdečimi pikami. Prekrasna riba, ki pa se za naše predložke ni zmenila. Prepričani smo, da bodo bolj izkušeni in spretnější muharji lovili tudi veliko večje primerke potočnih postrvi.

Vtisi

Ribolov na izvirnem delu Kamniške Bistrice resda ne sodi v kategorijo popoldanskih sprehodov, bo pa ribiča nagradil z lepimi ulovi potočnih postrvi in obogatil s številnimi doživetji iz prekrasne alpske narave. Okolica je še posebno dramatična v jeseni, ki prihaja. Do konca letošnje muharske sezone je le še nekaj tednov, ki jih izkoristite za obisk soteske pod Kamniškim sedlom.

Revirju smo pri ocenjevanju pripisali

zelo dobre ocene, kajti z okolico in ribolovom smo bili zelo zadovoljni: dobil je 36 točk (od 42 mogočih) in odlično končno oceno 5,25 zvezdice (od 6 mogočih).

Če bo dopuščal vodostaj, se bomo pod ostenja kamniških vršacev vrnili še ta mesec. Pripravljenih imamo kar nekaj zanimivih posnetkov obteženih ličink,

Ena večjih potočnih postrvi, ki smo jo med obiskom uspeli uloviti. Prepričani smo, da so v soteski še večje!

Sijajno ribolovno mesto je postreglo z ulovom številnih potočnic, vendar se je moral ribič za vsak prijem pošteno potruditi.

ki bodo dosegle še globlja območja pod zajedami svetlih skal. Če nam bo sreča naklonjena, bomo ulovili postrv ali dve, nato pa bomo muharice za nekaj mesecev postavili v kot in ribam dali mir. Pa saj bo kmalu pomlad, ko bo tudi v globoki soteski Kamniške Bistrice spet prijetno in bodo *bistriški fantomi* znova na dosegu ribiške palice.

Jure Ušeničnik

Dober jutranji šport

S celodnevni ribolovi se v juniju in juliju ne morem posebo pohvaliti. Ob vodi sem bil z ribiško palico le nekajkrat in še to zgolj za nekaj ur. Na domačem Koseškem ribniku sem nekajkrat lovil krape, na Ljubljani sem se dvakrat neuspešno trudil okoli ščuk, nekaj jutranjih ur pa preživel loveč na Rakiškem jezeru.

S krapci sem imel nekaj sreče – še največ, ko sem se pridružil znancu Tonetu in njegovemu svaku Primožu na ribolovu na Koseškem ribniku. Ko sem ju v dopoldanskih urah obiskal, ribolova še nisem imel v mislih. Seveda pa ni bilo potrebno dolgo, da sem se ogrel zanj. Vonj vode pač naredi svoje in če se še kakšna večja riba vrže iz vode, sem »pečen« ali, bolje rečeno, kuhan. Pribora sem vzela za vzorec: palico, piskač, podmetalko, nekaj drobnega pribora, blazino za odpenjanje in manjšo posodo z bojlji. Le-te sem na bližnje ribolovno mesto zmetal kar z roko, trnku pa sem poleg vabe dodal PVA-vrečko, polno celih in zdrobljenih bojljev. V popoldanskem ribolovu sem potem uspel ujeti tri krape, s čimer sem bil več

kot zadovoljen. Ribolov je bil lep in neobremenjujoč. Klepet z znanci, vmes pa utrivanje borbenih krapov. Bolje skoraj ne bi moglo biti. Vsekakor dober šport.

V dneh, ki so sledili, sem na istem mestu še poskusil in bil kar uspešen, čeprav sem vsakič lovil le nekaj dopoldanskih ur. Večinoma sem krapom ponujal vabo na dnu, potem pa sem se odločil, da bom poskusil katerega ujeti na vodni gladini. Pribor za tak način lova imam, tudi namensko palico (ESP Floater), ki je samo čakala, da bi se pošteno ukrivila pod naletom zapetega krapa. Pa ni šlo tako zlahka, kot sem pričakoval. Na plavajoče brikete, premera 6 mm, so se zaletavale le rdečeperke in rdečeoke, o krapih pa ni bilo ne duha ne sluha. No, enkrat samkrat so se

Mirno jutro ob Rakiškem jezeru se je kmalu spremenilo v precej delovnega.

Skrivni kotiček ob Koseškem ribniku. V rahlem dežju sem z vabo na dnu ujel nekaj lepih krapov.

Tokrat sem stavil na krmo Bait Tech The Juice. Na lasek sem navlekel valjkast bojlji iste znamke, za začetek belega.

prej omenjenim ribam pridružili tudi krapji. Hitro, kot so se pojavili, so tudi izginili neznano kam, še prej pa pojedli vse brikete, razen moje vabe. Ponovno krmljenje jih ni več ganilo. Porabil sem dva ali tri datume brez vsakega uspeha, zato sem idejo za nekaj časa opustil. Ko sem potem čez nekaj dni znova poskusil, sem uspel enega ujeti. Zadovoljstvo, ko krap pobere vabo z gladine in se zapet požene v globino, je težko opisati, treba ga je doživeti. Zato vsakomur priporočam, naj poskusi, pa čeprav bodo pravi pasji dnevi v času branja tega prispevka predvidoma že za nami. Sedaj, konec julija, je v naših krajih ravno vročinski val, zato bom v teh dneh poskušal ujeti še kakšnega krapa. Najraje seveda zjutraj pa vse tja do desete ali enajste, ko še ne bo prave pripeke. Morda bom poskusil še proti večeru in še malo v mrak. V uspeh ne dvomim.

Za lep ribolov vsekakor ni treba ves dan ždeti za vodo, še posebno v vročih dneh ne. Za dober šport so včasih potrebne le drobne priprave, znana voda, ne prevelika pričakovanja in nekaj sreče.

Rakiško jezero

Jezero je ena takih voda, kamor se rad odpravim le za nekaj ur. Po navadi s seboj vzamem fini pribor, večinoma za lov s krmilnikom. Cilj so manjši krapji do dveh kilogramov, linji, ploščiči in podobne ribe, s katerimi imam na omenjeni vodi največ izkušenj.

Zgodaj zjutraj sem našel jezero v popolni spokojnosti in prazno plačljivo parkirišče, ki pa se napolni v nekaj urah. Mir so zmotile le ptice s svojim oglašanjem. Parkirni avtomat je pogoltnil dva evra, kolikor stane celodnevna parkirnina (posamična ura pa evro) in mi vrnil natisnjen listek kot dokazilo. Počasi sem zložil opremo na voziček in se odpravil na izbrano mesto. Če želite v vročih dneh in še posebej ob koncu tedna v miru odloviti nekaj ur, potem morate obvezno začeti s prvim svitom. Kasneje namreč vodo radi zasedejo kopalci in drugi izletniki. Umetno jezero je v tem pogledu priljubljen cilj, pogled na okolico pa hitro pove, zakaj je temu tako.

Za polnilo krmilnika sem zamešal slab kilogram krme Bait Tech The Juice, sestavljeno iz kakovostnih vrst

ribje moke. Suhi krmi sem dodal lasten tekočinski pripravek, sestavljen iz melase, tekočih aminokislin, tekočega pripravka iz jeter in dodatkom arome RH Mulberry (murva) florentine. Vse skupaj sem dobro premešal in odstavil, da se je zmes dobro prepojila. Potem sem se lotil sestavljenja pribora. Palica je namenjena lovu z obtežitvijo nekje od 15 do 25 g, zato sem uporabil ploščati krmilnik, teže 15 g, kar zadostuje za lov od 40 do 50 m, utrujanje rib pa je pravi užitek. Seveda ne smemo pretiravati, ampak za ribe do 5 kg gre brez težav, če ni ovir v vodi. Laks, 0,22 mm, sem napeljal skozi krmilnik, zavezal zanko in jo vtaknil v zatič plastične hitre spojke, na njen drugi konec pa sem zataknil predvrstico iz laksa, 0,20 mm. Spojke so praktične naprave, ki omogočijo hitro menjavo predvrstic. Plastične imajo po navadi silikonski pokrov, ki je obenem še blažilnik oziroma ščitnik vozla. Primerne so tudi običajne kovinske vrtivke s karabinčkom, ki jih uporabljamo pri vijačenju in podobnem.

Za vabo sem na lasek postavil bojlji The Juice v obliki valjčka, dolžine

Dva načina postavitve vabe na lasek. Levo so neposredno na lasku, desno pa vtaknjene v silikonske obročke, pripete na lasku.

Uporabil sem ploščati krmilnik, teže 15 g, kar zadostuje za lov do kakšnih 40 metrov od brega.

Tak lep luskarinar me je ob prihodu pozdravil v plitvini. Upam, da tam ni bil, ker bi bilo z njim kaj narobe.

8 mm. V manjši plastični posodici so med seboj pomešani boljji bele, rdeče, rumene in oranžne barve, vsebina pa bo zadostovala za veliko ribolovov. Med ribolovom jih lahko menjamo in tako spodbudimo ribe, kadar se prijemi zredčijo. Tako vsaj pravi ena od teorij. Tudi dišijo, da bi jih človek kar pojedel ...

Pripravljen krmno zmes sem presejal in v okolico se je širil prijeten vonj. »Ribe res ne bodo mogle kar tako mimo,« sem si rekel potem, ko sem močno vdihnil skozi nos.

Dejstvo je, da čas na ribolovu nenavadno hitro beži, zato se nisem obotavljal. Napolnil sem krmilnik in ko je padel v vodo, sem laks zataknil v zatič (klip) na tuljavi kolesca, čez minuto ali dve pa ga praznega izvlekel iz vode. V zatič zataknen laks omogoča, da vsakič vržemo krmilnik z vabo na isto razdaljo od brega. Da pa omogočimo še čim manjše odstopanje v smeri levo-desno, si na nasprotnem bregu izberemo kakšen objekt, v smer katerega bomo metali. Pri metu z laksom v zatiču moramo palico držati ohlapno in pokonci. Ko krmilnik doseže odmerjeno razdaljo in se laks napne, palico nagnemo

nekoliko naprej in tako ublažimo pritisk na zatič. Natančnejši ko bomo, več prijemov bomo imeli. Riba, ki se zadržuje v ozkem krmljenem območju, tako lažje najdejo vabo na trnku. Postopek, po katerem sem predel dodatno nakrmil, sem ponovil morda desetkrat, potem pa krmilnik z vabo pustil na dnu. Od tam naprej sem krmilnik znova napolnil vsakih deset minut.

Kadar rib ni na ribolovnem območju, lahko mine kar nekaj časa, da se pojavijo, ko pa se, krmo bolj ali manj hitro pospravijo in tako kot so se pojavile, tudi izginejo s prizorišča. Nenatančno krmljenje in postavljanje vabe pri tem precej škoduje, zato se splača potruditi, da vse postopke opravljamo hitro in natančno ter »kujemo železo, dokler je vroče«. Poleg navedenega je priporočljivo, da imamo vse potrebno orodje in opremo pri roki. Podmetalka je že ena takih, ki prihrani nekaj časa, ki bi ga sicer porabili, preden bi ribo z roko dvignili iz vode. Potem je blazina za odpenjanje, na katero položimo večje ribe, zlasti kadar jih nameravamo spustiti. Sledi trnek brezalustnik, ki omogoča hitro odpenjanje rib, pa

odpenjač za primer, če riba globlje pogoltne vabo, kar je pri lovu z vabo na lasku skorajda nemogoče. Brezaluštnika se bomo lažje rešili, kadar se zapne za mrežo podmetanke ali kateri kos obleke in podobno. V takih primerih zalustnik pomeni precejšnjo izgubo časa, po navadi pa še nekaj škode na materialu, za katerega se je zapel. Zelo prav nam bodo prišle vnaprej izdelane predvrvice, ki jih po potrebi lahko hitro zamenjamo in ne izgubljammo časa z navezovanjem v celoti. Najbolje je, da jih hranimo v namenskih škatlicah, kamor lahko pospravimo precej materiala različnih dolžin in debelin. Nekatere boljše imajo stebričke, med katere napnemo predvrvice in jih umerimo na enako dolžino. Z malo dobre volje in časa si zagotovimo dovolj predvrvic za še tako zahteven ribolov. Sami sebi bomo hvaležni. Namesto škatlic bodo dobro služile tudi navadne majhne PVC-vrečke z zadrgo.

Seveda pa ne smemo pozabiti na zadostno število primerno težkih krmilnikov. Teža mora ustrezati moči našega pribora in samo take vzemimo s seboj. Preostale raje pustimo ▶

doma, saj nam ne bodo v nobeno korist, razen da bomo imeli nekaj več tovara.

Zame osebno je za nemoten ribolov pomemben kos opreme stojalo za palice, tako prednje kot zadnje. Ne samo, da je palica na njem v pravem delovnem položaju med lovom, temveč je prikladno tudi za odlaganje palic, ko ribo jemljemo iz podmetanke. Nerodno je namreč, če

Ribolov

Potem ko sem v svežem in mirnem jutru postoril vse opisano, sem se končno usedel na stol ob palici in opazoval njen rahlo zakrivljen vrh quiver. Njegova edina naloga je, da pokaže dogajanje ob vabi in seveda prijem. Poleg vrha tega tipa poznamo še vrh swing, ki pa se med ribiči ni tako dobro prijel. Menim, da je

čuvaj Tone in po opravljenih formalnostih sva še malo poklepetala. Med drugim je omenil, da v jezeru plavajo tudi amurji dvoštevličnih kilogramskih vrednosti. Priznam, da me je malo stisnilo ob taki novici in že sem v mislih videl mojo zakrivljeno palico Acolyte feeder in laks, ki s silovito hitrostjo zapušča tuljavo majhnega ribolovnega kolesca. Med pogovorom sem na suho

Ujel sem številne krape, vmes pa še nekaj ploščičev in androg. Posebno s krapci sem imel kar nekaj dela, preden sem jih spravil v podmetalko. Dišeča in okusna krma je privabila tudi raka.

Dobro je imeti pribor in opremo vnaprej pripravljeno in pri roki. Tako pridobimo kar nekaj časa. Na primer hitre spojke, bodisi plastične ali pa v obliki vrtivke s karabinčkom, čim več pripravljenih predvezi, ki jih spravimo v namensko škatlo ali v PVC-vrečice z zadrgo, in nenazadnje fotoaparata s priročnim stojalom.

jo vedno odlagamo nekam na tla in jo tako izpostavljamo poškodbam; v preveliki vnemi jo lahko tudi pohodimo.

V zadnjem času je pri meni obvezen del opreme fotoaparata, ki si ga pripravimo tako, da ga imamo pri roki in ga ne iščemo po torbi medtem, ko imamo ribo na suhem. Postavimo ga lahko kar na fotografsko stojalo, le-tega pa na mesto, ki ga že vnaprej izberemo in vemo, kakšen motiv bomo zajeli s tistega položaja. Stojala so različna in prilagojena velikosti aparata. Kadar uporabljam majhen kompaktni digitalc, s seboj nesem dve manjši stojali: eno lahko raztegnem največ na slab meter višine, drugo pa je majhno stojalce s upogljivimi nogicami, ki ga lahko postavim na vse mogoče predmete, tudi veje, kakšen drog, stol in podobno. Z njima sem kos večini razmer, zavzemeta neznatno malo prostora v torbi ali nahrbtniku, pa tudi težka nista.

temu kriva njegova lega na palici. Z nje namreč visi pod pravim kotom, kar je precej neobičajno, med ribiči pa najbrž vzbuja strah, da se bo vse skupaj zapletlo. Vendar je to izvrsten in občutljiv pokazatelj prijema, namenjen predvsem lovu bele ribe v stoječi vodi. Morda v prihodnosti kaj več o tem.

Vrh se je šele čez kake pol ure prvič stresel in se rahlo upognil. Nič posebnega. Takoj sem vedel, da ni krap. Ko le-ta prime in se zapne za trnek, se odzove burno in po navadi se ne zakrivi zgolj upogljivi vrh, temveč še doberšen del palice.

Moja prva riba tistega jutra je bila lepa androga. Ne bi mogel reči, da sem je bil posebno vesel, saj bi raje ujel kakšnega ploščiča, linja ali krapa, pa vendar je bila to dobra novica. Ribe so bile na krmišču. Potem sem jih zaporedoma in zelo hitro ujel še nekaj.

Medtem me je obiskal ribiški

spravil prvega ploščiča. Bolj kot ne pa sem vseskozi pozorno čakal, kdaj se bodo na krmišču pojavili krapci. Na primer takšni, kot je bil vitek luskinar, težak približno tri kilograme, ki sem ga ob prihodu opazil v plitvini. Enostavno sem ga moral fotografirati in povsem mirno mi je poziral. Šele ko sem le preveč zarogovilil, se je umaknil v globlji predel.

Krapci v Rakiškem jezeru so pravi borci; tudi tisti zgolj polkilogramski se zlepa ne dajo. Takih in tudi večjih sem v tistih nekaj jutranjih in dopoldanskih urah ujel vsaj 15, poleg njih pa še nekaj ploščičev in androg, amurji pa so se k sreči izognili moji vabi. Ulov je več kot zadovoljil moja ribiška hotenja. Ko pa so k jezeru začeli prihajati izletniki in kopalci, sem počasi pospravil, mesto pa odstopil drugim športom.

*Lenart Levičar Bahtijari
lenart.levicar@gmail.com*

V Ajdovščini podelili priznanja najboljšim vezalcem

Zaključna prireditve podelitve nagrad in priznanj 31. Prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2018 in nagrad ter priznanj za jubilejno, 20. Državno prvenstvo v vezanju umetnih muh je potekala v organizaciji RD Ajdovščina. Ob tej priložnosti so nagrajene muhe razstavili v prostorih Dvorane prve slovenske vlade v Ajdovščini.

Letošnja podelitevje priznanj in nagrad najboljšim vezalcem 31. Odprtega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh je bila 2. junija v Ajdovščini v sklopu praznovanja ob 70-letnici RD Ajdovščina. Prireditveni prostor na Trgu prve slovenske vlade in v avli istimenske dvorane je bil ob našem prihodu že dobro napolnjen z gosti in člani RD Ajdovščina.

Člani RD Ajdovščina so potek praznovanja zelo dobro načrtovali, tako da je bilo na prireditvenem prostoru kaj videti. Sodelovalo je kar nekaj priznanih vezalcev umetnih muh iz Slovenije. Prav tako ni manjkalo razstavljalcev muharske opreme, ribiških potrebščin in materialov za vezanje muh. Udeleženci prireditve so se ob 11. uri lahko pomerili tudi v tekmovanju v lovu rib na reki Vipavi s fotografijo največje in najlepše ujete ribe dneva. Glavna nagrada je bila

Svoje dolgoletno vezalsko znanje je na svojem primežu prikazoval muharski veteran, inovator in izdelovalec muharskega pribora, Drago Keržič.

vezalna delovna mizica, izdelek mojstra Klementa Paljka.

Slavnostna seja ob obletnici RD Ajdovščina z govori povabljenih gostov, podelitvami priznanj in prikazom utripa delovanja RD Ajdovščina se je začela ob 18.00. V sklopu seje je ZZRS predstavil tudi projekt za ohranitev in ponovno naselitev primorske podusti LIFE FOR

LASCA. Po zaključku sta se začela druženje in pogostitev udeležencev prireditve.

Razglasitev najboljših vezalcev za letošnje se je začela ob 10. uri v dvorani ob prireditvenem prostoru. Vse navzoče je v imenu RZS pozdravil podpredsednik Igor Kloboves. Poudaril je pomembnost tradicije, ki jo ima Odprto prvenstvo Slovenije in spodbudo, ki jo daje mlajšim generacijam muharjev pri izobraževanju na tem področju. Predsednik vezalske komisije RZS Luka Hojnik je poudaril, da je Odprto prvenstvo Slovenije v vezanju umetnih muh sedaj, ko je

pred časom ugasnilo norveško prvenstvo Mustad Scandinavian Open, najstarejše tekmovanje vezalcev v Evropi. Zato se moramo še nadalje truditi, da bi to slovensko tradicijo ohranili tudi v prihodnje. Zahvalil se je RZS za podporo in razumevanje. Predsednik RD Ajdovščina David Marc, ki je prevzel besedo, je poudaril

Aleš Lukmar je poleg priznanja za najuspešnejšega vezalca letošnjega leta prejel še vezalsko delovno mizico, izdelek mojstra Klementa Paljka, ki mu jo je tudi osebno predal.

Tudi tokrat so si obiskovalci lahko ogledali vse posnetke, s katerimi so se njihovi avtorji pomerili v štirih kategorijah.

pomen 70. obletnice RD Ajdovščina in spregovoril o prizadevanjih za ohranjanje domorodnih vrst rib v reki Vipavi, čistega okolja in o novih smernicah pri prostovoljnih dejavnostih v RD. Dodal je, da je tudi sam zagrizen muhar in da mu je znano, da brez truda pri vezanju muh ni uspeha za vodo. Zahvalil se je še za tako številčen obisk prireditve in dodal, da bodo člani RD Ajdovščina tudi v naslednjih letih z veseljem gostili podelitev priznanj najboljšim vezalcem.

Luka Hojnik je besede predhodnih govorcev povzel v angleškem jeziku, v nadaljevanju pa predstavil nove člane Muharsko vezalske komisije. Matej Delak je na kratko predstavil način dela komisije in poudaril, da je bil tudi letos nivo prispelih vzorcev na zelo visoki ravni. Predlagal je, da bi RZS v naslednjem obdobju naredila arhiv vseh 31 natečajev na samostojni spletni strani, tako da bodo dostopni širšemu krogu tistih, ki jih to zanima, obenem pa bo predstavila vse nagrajene izdelke in tako nadgradila našo dolgoletno tradicijo vezanja umetnih muh. Udeležence prireditve je povabil k ogledu v predprostoru dvorane razstavljenih izdelkov, vezalcem pa se je zahvalil za sodelovanje in jih povabil k sodelovanju na naslednjem prvenstvu.

Razglasitev in podelitev priznanj sta potekali po ustaljenem ritualu med aplavzom najuspešnejšim vezalcem. Žal se veliko nagrajencev iz takšnega ali drugačnega razloga ni moglo udeležiti dogodka. Najbolj bučen aplavz je doživel najuspešnejši Aleš Lukmar, ki je poleg priznanja za najuspešnejšega vezalca letošnjega leta prejel tudi praktično nagrado, vezalsko delovno mizico, izdelek mojstra Klementa Paljka, ki mu jo je tudi osebno predal. Ob tej priložnosti se mu še enkrat iskreno zahvaljujemo za vso pomoč in vloženi trud, ki ga je namenil za izdelavo vseh nagrad ob podelitvi.

Prireditve se je končala s pogostitvijo udeležencev natečaja v gostišču Podfarovž na izviru reke Vipave. Prijazno osebe gostilne nas je kulinarično razvajalo, pogovor med vezalci pa se je zavlekel v pozne popoldanske ure, tako da za ribolov na reki Vipavi, ki je bil vključen v prireditev, skoraj ni ostalo časa.

Ob odhodu smo si obljubili, da se bomo v čudovite vipavske kraje obvezno še vrnili, saj sta nas očarala tako gostoljubnost domačinov kot bogastvo reke in lepota pokrajine. Vezalce ob tej priložnosti vabim k sodelovanju na naslednjem odprtem prvenstvu, saj boste med drugim v druženju z najbolj priznanimi vezalci Evrope razširili svoje vezalsko znanje in preživeli lepe trenutke v družbi muharskih zanesenjakov in somišljenikov.

Vladimir Mikec - Miki

OSEMDESET LET SILVA KOŽELNIKA

Še vedno sodeluje na izlovih gojitvenih potokov

»Čujte, letos praznujem svojo osemdesetletnico in odločil sem se, da organiziram tekmovanje v lovu rib s plovcem (LRP) na našem Šoštanjskem jezeru. Vabim vas kot svoje dolgoletne ribiške prijatelje, da na naš najljubši način druženja proslavimo moj rojstni dan. Za najbolj uspešne tekmovalce sem pripravil pokale in nagrade.«

Tako nas je letos po končani tekmi DP LRP starejši člani / veterani navedel in presenetil naš prijatelj in ribiški tovariš Silvo Koželnik. »Saj to ne more biti res – ti pa osemdeset! Le kdo bi ti jih prisodil,« smo domala v en glas negotovo ocenjevali njegov veliko mlajši videz ter obenem obljubili, da bomo zagotovo prišli v Savinjsko dolino.

Ob številnih spodbudnih besedah je dodal: »Pa da boste vedeli, v letošnjem januarju in februarju sem še vedno odlavljal s kolegi iz ekipe, zadolžene za odlove v naših potokih. Le v reko Pako, ki ima dokaj močan vodni tok, nisem zabredel.«

Že čez nekaj dni sem se peljal po lepi Florjanski dolini, kjer se je v neposredni bližini Šoštanja pred osmimi desetletji kot deveti otrok enajstčlanske družine rodil Silvo Koželnik. Spominjal sem se tistih lepih časov izpred petdesetih let, ko smo spoznavali čare in muhavost Šoštanjskega jezera v družbi ribiških zanesenjakov, ki so že takrat pod vodstvom žal že pokojnega Rudija Mešiča st. ob jezeru postavili prijetno ribiško kočico, kot so takrat imenovali manjši ribiški dom. Slednjega so s kasnejšo dograditvijo ob sodelovanju prizadevnih ribiških

Silvo Koželniku (levo) je ob častitljivem jubileju čestital predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak.

udarnikov povečali in dobil je svojo končno podobo. Zdaj je njihov ribiški dom poleg kraja za ribiška druženja tudi pomembna popestritev turistične ponudbe kraja.

S Silvom sva sedela na vrtu ob hiši, ki sta jo pred leti zgradila z njegovo zvesto življenjsko sopotnico Ivanko. Tik ob hiši je slišati prijetno žuborenje odtokanja odvečne vode čez preliv majhnega ribnika, kar je najlepša pesem za ribiško dušo. V takem prijetnem okolju je stekel pogovor o tem in onem, kako je bilo nekoč, kako je

Bralcem dolgujemo še kratko poročilo s tekmovanja, ki ga je, kot smo zapisali v uvodu, za svoje ribiške prijatelje na Šoštanjskem jezeru organiziral Silvo Koželnik.

Pretežno so prijemale lepi ploščiči in rdečke, v vabo pa je zagrizel tudi kakšen klen, le krapi so bili tokrat zelo zadržani.

Po štiriurnem tekmovanju je sledilo tehtanje ulova: ki je določilo naslenje uvrstitve:

– sektor A: 1. mesto Nikola Abrič (11.637 g), 2. mesto Zdenko Mikec (5.982 g) in 3. mesto Bruno Zorko (2.195 g);

– sektor B: 1. mesto Vojko Veithauser (6.495 g), 2. mesto Jože Šmejc (5.077 g) in 3. mesto Sandi Rožman (2.177 g);

– sektor C: 1. mesto Bojan Agatič s t.5.174 g, 2. mesto Franjo Zvonar (4.850 g) in 3. mesto Franc Lukar (3.432 g).

Z leve: predsednik TK RD Paka Šoštanj Marko Vrtačnik v družbi sektorskih prvakov in slavljenca Silva

danes in kaj nas lahko čaka jutri. Silvo je opisal svojo življenjsko pot, trdno prepleteno z družinskim življenjem, delom v rudniku in športno ribiško dejavnostjo. »Veš, če bi se še enkrat rodil, zagotovo ne bi izbral druge poti. Družinsko življenje me je nagradilo s hčerama Ines in Suzano ter vnučki. Delo je osnova za normalno življenje, naša športna ribolovna dejavnost pa mi pomeni pravo sprostitve, veselje in zadovoljstvo, pa čeravno smo trdo delali in žrtvovali nešteto ur prostega časa. Če bi se še enkrat rodil, ribič bi zagotovo bil,« je

ljeval: »V letih 2012 do vključno 2014 smo ogromno delali. Med drugim je bilo nujno potrebno urediti brežine malega in velikega Šoštanjskega jezera, istočasno smo obnavljali ribiški dom ter opravljali vsa potrebna dela v naših gojitvenih potokih in reki Paki. V tem času smo vsako leto opravili do 2.500 ur udarniškega dela, pri čemer niso vštete ure sestankov.« Silvo Koželnik je nedvomno eden tistih zaslužnih članov marljive skupine šoštanjskih ribičev, brez katerih bi prenekateri njihov načrt ostal neuresničen. Zato se je kar samo od

grbom eno največjih doživetij vsakega športnika in to zadovoljstvo sem še kako občutil,« je zadovoljno povedal naš prijatelj, tudi sicer zelo uspešen tekmovalec.

Del najinega pogovora je potekal na prijetnem jutranjem srečanju dolgoletnih ribiških prijateljev ob okusnem prigrizku, ki ga je v ribiškem domu ob Šmartinskem jezeru s svojo »družinsko ekipo« za udeležence pripravil naš sogovornik in slavljenc. Med pogovorom smo obujali spomine na nepozabne doživljaje iz našega dolgoletnega tekmovalnega življenja,

Najstarejši udeleženec praznovanja (z leve) Ervin Kunej (RD Ljubno), ki je že praznoval častitljivih 91 let, v družbi najmlajšega udeleženca Aljoše, njegovega dedka Silva Koželnika, Franca Ravnjaka, Vlada Langusa in Maksimiljana Podlesnika.

Spomin na prijetno druženje

povedal moj sogovornik, ki je v dobi odraščanja končal rudarsko šolo. Tako se je za vse življenje zapisal rudarstvu in ob tem poudaril, da je bil »prvo pisani rudar«. To v rudarskem besednjaku pomeni, da je opravljal delo vodilnega – odgovornega rudarja.

Silvovo aktivno ribištvo se je začelo po končanem služenju vojaškega roka leta 1963 v RD Velenje, a se je po letu preselil v Šoštanj in takoj prestopil v RD Paka Šoštanj, kjer je opravil svoj prvi ribiški izpit. Kasneje se je usposobil še za ribiškega gospodarja, elektroribolovca, ribiškega čuvaja in tik pred praznovanjem 80-letnega življenja še za športnega delavca v sladkovodnem ribištvo.

Silva je navdušil in vpeljal v športno ribolovno aktivnost Rudi Mešič st. skupaj s takratnim tajnikom RD Hermanom Kralom. »Že pri mojem prvem predsedniku (RD) Milošu Volku ter kasneje pri Rudiju Mešiču, Dragu Mehu in Petru Kodretu sem 'oddela' po dva mandata kot gospodar RD in to delo opravljam tudi danes v družbi že petega predsednika RD Paka Šoštanj Franca Ravnjaka, s katerim uspešno sodelujeva,« se je tistih časov spominjal Silvo in nada-

sebe postavilo vprašanje, če mu ob njegovi aktivnosti v RD sploh še ostane kaj časa za ribolov. »Ribolov preprosto povedano obožujem,« je povedal Silvo. »Ob njem pozabim na vse tegobe, tudi tiste, ki so me doletele v rudniku. V njem sem resno zbolel in bil kar dve leti in pol v bolniškem staležu. V tistem težkem obdobju mojega življenja me je »ven vlekla« ribičija in mi pomagala do te mere, da sem sčasoma zopet zaživel normalno življenje in je v veliki meri pripomogla k moji uspešni rehabilitaciji.«

Sicer pa je Silvu najbolj pri srcu lov rib s plovcem. »Že na samem začetku ribolovne poti me je moj mentor Rudi Mešič st. poskušal navdušiti za lov rib z umetno muho, saj nas obdajajo čudoviti muharski revirji. Eden od njih je prav gotovo tisti del Savinje pred Ljubnim. Žal me muharjenje preprosto ne pritegne. Zelo rad tekmujem v lovu rib s plovcem in ni vode ne kraja, ki ga ne bi obiskal, če so le pogoji za to vrsto ribolova.« Silvo ima veliko lepih spominov na svoje dosežke, najbolj pa je bil vesel uspeha na DP LRP – veterani, ko si je izbral mesto v reprezentanci Slovenije. »Menim, da je izbiti si dres z državnim

preživetega na brežinah slovenskih voda in tudi onstran naših meja, kjer smo na mednarodnih tekmovanjih zastopali barve Slovenije. Sočasno je Silvo prejemal številne čestitke za častitljiv jubilej z najboljšimi željami za prihodnost, pa tudi skromna darila v znamenju pozornosti in v spomin na naša dolgoletna druženja.

Na koncu našega pogovora je Silvo poudaril: »V RD se trudimo ohraniti naše ribiško delovanje na nivoju, ki smo ga skozi desetletja s trdim delom uspeli ustvariti. Ob tem nas skrbi, da se v našo ribiško dejavnost vključuje premalo mladih, ki naj bi jo nadaljevali in po možnosti še nadgrajevali ter s tem ohranjali naše ribiško poslanstvo. Na tem področju nas čaka še dosti dela.« Ob tem se je zahvalil svojim dolgoletnim ribiškim prijateljem, ki smo ga s svojo navzočnostjo razveselili na praznovanju z željo, da bi se še kdaj srečali ob podobnem dogodku.

Tudi mi se Silvu Koželniku zahvaljujemo za prijeten pogovor, povabilo in gostoljubnost ter mu želimo veliko sreče, zdravja in lepih trenutkov ob vodi.

Jože Šmejc

LOV RIB Z UMETNO MUHO

V znamenju blejskih tekmovalcev

Za letošnjo tekmovalno sezono se je za državno prvenstvo v lovu rib z umetno muho (DP LRM) registriralo 11 članskih ekip oziroma 49 posameznikov. Muharska tekmovalna podkomisija je razpisala osem tekem, ki so razporejene od aprila do oktobra, prijavljenih in registriranih je 19 tekmovalcev. Tekmovanja potekajo tudi v enotni mladinski ligi, kjer se prek sezone v štirih terminih zvrsti osem tekem. V ligi veteranov se je registriralo kar 27 tekmovalcev, ki so se med seboj pomerili na štirih tekmah. Tekmovanja v ligi veteranov in mladinski ligi potekajo po prilagojenih pravilih v LRM.

Člani

V članski konkurenci smo prvo tekmo opravili 8. aprila na Ljubenskem ribniku. Zelo zanimivo je bilo muharjenje z obale, kjer pa je bilo potrebno kar nekaj znanja in spretnosti, saj so se postrvi hitro umaknile proti sredini ribnika. V takih razmerah so se odlično znašli mladi tekmovalci z Bleda (Jure Osolin, Rok Šparovec, Dejan Ambrožič in Matjaž Tirovič), ki so nadaljevali lanski zmagoviti pohod. Zelo suvereno s samo 7-imi točkami so zmagali pred drugouvrščeno ekipo Mozirja (Božo Osolin, Bojan Lukše, Janko Čeperlin in Tone Škrabec) z 29-imi točkami, še bolj pa so zaostali tekmovalci Medvod (Danilo Bižal, Marjan Kolar, Edo Januš in Aljoša Crkvenjaš), ki so zbrali 40 točk. Zmagovalci med posamezniki so bili po pričakovanju Matjaž Tirovič pred Juretom Osolinom (oba RD Bled) ter Urban Žurbi iz Bohinjca.

Naslednja, druga tekma nas je pričakala 22. aprila na Krki v Šmihelu pri Žužemberku. Domači, novomeški ribiči so se potrudili in pripravili odlično tekmovalno traso ter približno enakovredne razmere za vse tekmovalce. Krka je bila zanje vedno pravi izziv, saj je zaradi dna reke zelo težko prehodna, postrvi pa se v kotanjah lahko dobro skrijejo. Prav zato je bilo kar nekaj prisilnega kopanja, vendar je bilo vse v mejah regularnosti.

Blejci so nadaljevali svoj zmagoviti pohod. Po lanskih štirih zaporednih ekipnih zmagah so tokrat slavili že šestič, vendar zmaga ni bila tako prepričljiva (zbrali so 21 točk). Na 2. mestu je bila z 29-imi točkami ekipa RD Medvode, obe ekipi pa sta tekmovali v enaki postavi kot na prvi tekmi. Na 3. mesto so se s 37-imi točkami uvrstili vedno boljši tekmovalci druge ekipe RD Jesenice (Lorenzo in Fadil Čekič, Nejc Lamovšek in Luka Serianz). Med posamezniki se je tokrat izkazal s prvim mestom Rok Šparovec z Bleda, drugi je bil Aljoša Crkvenjaš iz Medvod ter tretji Božo Osolin iz Mozirja.

Naslednje tekme nam je že krojilo vreme. Pozno spomladansko deževje je odpihnilo tretjo tekmo na Savinji v Šempetru in smo jo s 6. maja prestavili na kasnejši, rezervni termin. Tako smo tretjo

tekmo (četrti po programu tekem) pričakali na razpisan termin 27. maja v Kranju na reki Kokri. Na tej tekmi pa so nastale težave že takoj na začetku. Kljub prizadevanju domačih članov RD Kranj (nepripravili so jim uničili vse oznake, ki so bile postavljene za lovna mesta) smo na novo označenih mestih s težavo izvedli tekmo, ki je bila komaj še regularna, po mnenju večine pa neregularna. Ker pa ni bilo uradne pritožbe, so bili po nekaj zapletih rezultati priznani kot uradni. V tej »čudni« tekmi so zopet slavili Blejci (Rok Šparovec, Dejan Ambrožič, Jure Osolin in Matjaž Tirovič), ki so premočno zmagali pred presenečenjem – ekipo iz RD Sempeter (Domen Ačkun, Sandi Škrabar in Boštjan Žagožen) na drugem mestu in ekipo RD Medvode (Danilo Bižal, Edo Januš, Marjan Kolar in Aljoša Crkvenjaš) na tretjem. Med posamezniki si je zmago zaslužil Rok Šparovec (RD Bled) z 11-imi ribami pred Aljošo Crkvenjašem (RD Medvode) in Juretom Osolinom (RD Bled).

Vreme in vodostaji so se toliko umirili, da smo lahko nadaljevali po načrtovanem programu. 10. junija nas je čakala tekma na Sori v Medvodah. Po dolgem času zopet dobra tekma v pravem vzdušju, pa čeprav je bilo pri nekaterih tekmovalcih opaziti nekaj nezadovoljstva z razpletom kranjske tekme. Takoj po začetku tekmovalja pa je bilo hitro vse pozabljeno in pregovor, da se pri ribolovu sprostiš in pozabiš na vse, še vedno velja. Pri uvrstitvah ni bilo nič novega, vsaj v ekipnem delu ne. Zmagala je ekipa RD Bled, ki jim tudi domača ekipa Medvod na 2. mestu ni mogla do živoga, na tretje mesto pa se je prebila ekipa Koroške RD. Nekaj sprememb je bilo v posamezni razvrstitvi. Vso konkurencijo je krepko premagal Janko Čeperlin iz Mozirja, ki je ulovil 39 rib, drugi je bil Matjaž Tirovič z Bleda,

Po šestih krojih v državnem prvenstvu ekipno prepričljivo vodi ekipa RD Bled v sestavi Jure Osolin, Dejan Ambrožič, Matjaž Tirovič in Rok Šparovec.

še mesto za njim pa domači tekmovalci Danilo Bižal.

Naslednje tekmovalje je 24. junija gostila RD Bled na Savi Bohinjki. Na Gorenjskem sta nas pričakala prijetno toplo vreme in presenetljivo nizek vodostaj Save Bohinjke. Po že osmih zaporednih zmagah blejske ekipe smo prevlado pričakovali tudi na njenem domačem terenu. Tokrat so serijo uspehov blejske ekipe prekinili tekmovalci iz Medvod (Crkvenjaš, Bižal, Januš in Kolar), ki so za vsega 2 cm premagali doslej nepremagljive Blejce. Tretje mesto je tokrat pripadlo ekipi iz Novega mesta. Med posamezniki je slavil domači tekmovalci Aljoša Crkvenjaš, na drugem mestu Jeseničan Luka Serianz in na tretjem najboljši domači tekmovalci Matjaž Tirovič.

Končno nam je uspelo izvesti tekmovalje na Savinji v Šempetru. Po kar dveh prestavitvah na rezervni termin sta nam bila 1. junija vreme in vodostaj še kako naklonjena. Tudi domači organizatorji so tekmovalna mesta odlično označili, da pa je Savinja v tistem delu polna rib, smo se prepričali tekmovalci sami. Termin nam je omogočil, da smo lahko lovili tudi ciprinide (podust, mrena, klen). Pri mrenah se je najbolj izkazal Renato Fijavž, tekmovalci celjske ekipe, ki je ujel kar pet mren, med katerimi sta dve presegle

60 cm. Na to tekmo so se tekmovalci blejske ekipe temeljito pripravili, kajti usodnih 2 cm z domače tekme še vedno niso pozabili ... Dokazali so, da so kot ekipa res daleč pred drugimi. Suvereno so zmagali s samo šestimi točkami pred tekmovalci iz Celja (Renato, Žan in Žiga Fijavž ter Anže Slabe) s 35 točkami ter tretjevrščeno ekipo RD Mozirje (Janko Čeperlin, Bojan Lukše, Božo Osolin in Tone Škrabec) z 38 točkami. Med posamezniki pa razumljivo: sami Blejci. Prvo mesto je zasedel Rok Šparovec, drugo Dejan Ambrožič in tretje Jure Osolin. Vsi trije so skupaj ulovili neverjetnih 95 rib.

Miroslav Žaberl je na tekmi veteranov dobro izkoristil prednost domačega terena in z naskokom premagal konkurenco.

Vsega skupaj so tekmovalci v tamkajšnjem delu Savinje ujeli 513 rib, največ šarenk (455), potočnih postrvi (20) ter pet podusti, 16 mren in 17 klenov. Zanimivo in obenem zelo zaskrbljujoče, da niso ujeli nobenega lipana.

Po šestih krogih v državnem prvenstvu ekipno prepričljivo vodi ekipa RD Bled s samo 7 točkami, sledijo jim tekmovalci

RD Medvode s 15 točkami in na tretjem mestu ekipa Mozirja s 27 točkami. Med posamezniki so na vrhu sami Blejci: Rok Šparovec (29 točk), Jure Osolin (39 točk) in Matjaž Tirovič (47 točk).

Državna liga v lovu rib z umetno muho se bo po poletnih mesecih in dopustih nadaljevala v septembru na Jesenicah.

Veterani

Nekaj več sreče s tekmovanjem na Savinji v Šempetru smo imeli veterani. Čeprav je bila prva tekma razpisana za 14. april, smo jo soglasno predstavili na

Na ribniku na Ljubnem

ugodnejše razmere, ki so se nam ponudile 28. aprila. Težko pričakovana tekma je veteranom dala obilo užitka, dober in uspešen ribolov. Prednost domačega terena je tokrat dobro izkoristil Miroslav Žaberl, tekmovalec domače ribiške družine, in z naskokom premagal preostale tekmovalce. Na drugo mesto se je uvrstil Jeseničan Fadil Čekič in na tretje

Marjan Kolar iz Medvod. Naslednja tekma veteranov bi morala biti prav tako na Savinji, vendar v revirju RD Mozirskem. Visok vodostaj in slabe vremenske razmere so tekmo onemogočile, tako da bomo tudi veteransko prvenstvo nadaljevali v jeseni.

Mladi

Najmanj sreče s tekmovalnimi razmerami so imeli mladi tekmovalci. Prvi termin 7. aprila v Šempetru je odpadel zaradi previsokega vodostaja Savinje, drugi termin na Savinji v Mozirju pa je odpadel zaradi podobnih razmer. Nekaj več sreče je bilo v soboto, 12. maja; organizatorjem

je uspelo izpeljati prvi dve tekmi, res na meji regularnosti, saj je bila Savinja še vedno malce previsoka. Na srečo se je vse srečno končalo, če odštejemo nekaj prisilnega kopanja in mučenja bo brzicah. Na prvi dopoldanski tekmi se je v zahtevnih razmerah najbolje znašel Žan Valentinčič iz Tolmina, ki je ujel 11 rib, drugo mesto je osvojil Žiga Fijavž z Ljubnega z devetimi ribami, tretje esto pa Vitan Bor Gorjan iz Tolmina z osmimi ribami. Pravo nasprotje pa je bila popoldanska

tekma. Razmere so se malce izboljšale in svojo prevlado na Savinji so pokazali tekmovalci z Ljubnega. Prvi je bil Žiga Fijavž z ulovljenimi 21 ribami, drugi Nejc Pesjak s sedmimi ribami, prav tako kot tretji Žan Čeperlin. Za mlade bo treba najti primernejše reke in termine, saj naj bi bila naslednja tekma šele v septembru.

Drago Ornik

LOV RIB S PLOVCEM

Največ dobrih uvrstitev je odšlo na Koroško

V Sevnici je 26. maja 2018 na reki Savi potekalo tekmovanje Državno prvenstvo v lovu rib s plovcem za invalide. Organizirala ga je bila RD Sevnica, katere člani so ga zelo lepo pripravili in ga tudi korektno vodili.

Tekmovanja se je udeležilo 46 članov ribičev iz celotne Slovenije, ki so se na predhodnih izbirnih tekmovanjih uvrstili na državno prvenstvo. Tekmovali so paraplegiki (18 tekmovalcev), ženske (šest tekmovalk) in preostalih 22 tekmovalcev. Skupno so ulovili 30.519 g rib. V primerjavi s prejšnjimi tekmovanji je bil tokrat ulov zelo slab, čemur pa je botrovala višja sila – narava, ki si je ne moremo podrediti.

Največ dobrih uvrstitev je odšlo na Koroško: trije pokali in medalje ženskam ter dve medalji moškima predstavnikoma.

V imenu vseh udeležencev se organizatorju RD in prisotnemu osebju najlepše zahvaljujem.

Iskrene čestitke našim športnim ribičkam in ribičem!

Ivan Merc

Najuspešnejši udeleženci DP LRP

SPOMINSKO SREČANJE V SPODNJIH GAMELJNAH

Martin je bil strog, vendar pravičen

Je že tako, da naša organizirana ribičija v velikem delu temelji na prostovoljnem delu članov ribiških družin. Večina s tem nima težav, saj gre konec koncev za naše skupno dobro, v katerem na ta ali oni način uživamo vsi. Nekateri delovne ure doživljajo bolj kot nujno zlo in jih opravijo s kislim nasmehom ter še najraje lovijo ribe, spet drugi komaj čakajo, da lahko kaj postorijo. Veliko pa je takih, ki se bolj posvetijo organizaciji dela ribiške družine in takim praviloma ostane manj časa za lov rib.

Bolj kot kje drugje so ravno pri prostovoljnem delu dobrodošli in potrebni dobri zgledi, ki znajo motivirati in za seboj potegniti še druge, morda manj vnete ribiče. Še posebno dandanes, ko se zdi, da je prostovoljstvo vse bolj v zatonu, saj ljudje zaradi tisoč in enega razloga, ki jih ne bom našteval, vse manj verjamemo v to zgodbo. Kot sem zapisal, manjka pozitivnih zgledov, ki bi jim verjeli in jim sledili. Pa se vrnimo k pozitivnim zgledom iz preteklosti.

Če je soditi po besedah nekaterih mojih sogovornikov, s katerimi sem preživel letošnjo soboto, 9. junija, v prijetnem okolju ribiškega doma RD Straža Sava (RD SS) v Spodnjih Gameljnah pri Ljubljani, je bil eden takih svetlih zgledov Martin Šušteršič, dolgoletni član UO družine in njen večkratni predsednik. Očitno je zapustil res globoko sled, saj so člani družine po njem in v njegov spomin poimenovali ribiško srečanje, na katerem se udeleženci pomerijo v lovu rib s plovcem. Letošnje, drugo po vrsti, se je začelo ob 7. uri z zborom sodelujočih pred ribiškim domom. Tokrat je bilo udeležencev žal le šest, kar velja pripisati večjemu neurju v popoldanskih in večernih urah dan poprej in številnim podobnim ribiškim prireditvam, ki so sočasno potekale drugje

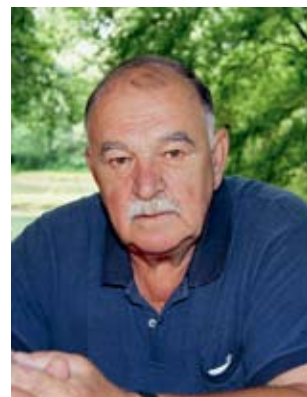

Pod ribiškim domom RD Straža Sava so trije med seboj povezani ribniki. V skorajda idiličnem okolju se ribič lahko nadeja številnih prijemov krapov, podusti, klenov in drugih rib.

po Sloveniji. Ampak vsak začetek je težak.

Vse do 13. ure so se ribiči v lepem sončnem vremenu med seboj merili, kdo

bo imel na koncu bolj polno mrežo. Izbi-
ra rib je v podolgovatem ribniku (enako
tudi v dveh preostalih) pestra. Vabo
lahko pobere tako previdna podust kot

Trije nadvse zanimivi sogovorniki (z leve): Franc Kranjc, Vili Sever in Janez Šelega

krap, klen, amur, ploščič, rdečeočka in druge ribe. Tokrat so kar dobro prijemale in čuvarice so se hitro polnile. Tudi z nekajkilogramskimi krapci, ki so jih ribiči kljub finemu tekmovalnemu priboru spretno spravljali v podmetanke. V glavnem so uporabljali palice štek in match.

Na predelu med reko Savo in ribiškimi domom so trije med seboj povezani ribniki. Že omenjeni podolgovati ribnik je namenjen zgolj načinu ribolova *ujemi in spusti*, nekoliko večji in po obliki bolj okrogel je namenjen predvsem ribičem, ki lovijo krape in se lahko sami odločijo, ali bodo ribe vzeli ali ne. V tretji ribnik, imenovan tudi Piščanč (po članu RD, ki ga je zgradil

so ribniki naravnost idealni. Ribič bo lovil v lepem naravnem okolju med petjem ptic v popolnem miru. Če bo le znal ostati bolj ali manj neopažen, tudi prijemi številnih različnih vrst rib ne bodo izostali. Ribiško dovolilnico je mogoče kupiti na portalu E-karte in v gostinskem lokalu v ribiškem domu v neposredni bližini ribnikov.

Ko sem se sprehajal ob ribnikih, predvsem pa, ko sem opazil nekaj lepih rib, ki so na videz nezainteresirano plavale tik pod gladino, me je kot vedno v takšnih razmerah prijelo, da bi še sam lovil. Pribora sicer nisem imel s seboj, kot pa sem izvedel, ga imajo nekaj tudi na izposajo. Kljub temu za ribolov tistega dne ni bilo časa. Imel sem namreč kar

rezervi. Bil je sposoben vodja, ki je znal razmišljati za prihodnost. Dvajset let je bil v samem vrhu družine, od tega je deset let opravljal dela tajnika, dve mandatni obdobji pa je bil predsednik. Na teh mestih sta se menjavala z Romanom Zupanom. Imel je izreden občutek za delo z ljudmi, organizacijo in ribogojstvo. Bil je z dušo in telesom pri ribiški družini in lahko rečem, da je bila v tistem obdobju njegovo življenje,« je Franc strnil nekaj misli o Martinu Šušteršiču.

Tukaj naj zapišem, da je bila RD SS v preteklosti res velika; če ne celo največja pri nas, pa je vsekakor spadala med največje. Po besedah mojih sogovornikov je imela v nekem obdobju celo okoli 650 članov in 70 do 80 mladincev.

Janez Krnc, član RD Sava – Straža, se je kot vedno dobre volje pohvalil, da je najstarejši udeleženec srečanja. RIBE SO MU DOBRO PRIJEMALE, LE TRNEK MU JE NEKOLIKO PONAĞAJAL, MI JE PAVEDAL. ALI JE BIL PREVELIK ALI PA PREMAGHEN. PRECEJ RIB PA JE KLJUB TEMU KONČALO V NJEGOVI ČUVARICI.

Takole je kasnejši zmagovalec srečanja Jasmin Ovčina spretno opravil z borbenim krapom. Takih je ujel kar nekaj.

in se je pisal Piščanec), v začetku sezone vložijo šarenke, ki služijo predvsem mladim za učenje muharskih večšin in za starejše člane, ki jim je Sava prevelik napor in tveganje. Za tiste, ki si lahko privoščijo ribolov med tednom v dopoldanskem oziroma jutranjem času,

nekaj zanimivih sogovornikov, ob katerih je čas še prehitro mineval.

Moj prvi sogovornik je bil **Franc Kranjc**, predsednik Nadzornega odbora v RD SS. Član družine je postal pred štiridesetimi leti. To je bilo leta 1978, pred tem pa je na ribnike redno prihajal že od leta 1972. Zaposlen je bil v Litostroju in veliko njegovih kolegov je bilo ribičev, članov RD SS. Ker je imel avtomobil, oni pa ne, jih je vozil na ribolov, pa tudi na delovne akcije. Njegova včlanitev v ribiško družino je neposredno povezana z Martinom Šušteršičem. »Franc, ti že tako dolgo hodiš sem, pridi z menoj, zdaj te bom kar včlanil v družino,« mi je rekel Martin nekega dne. »Plačal sem pristojbino v protivrednosti 10 kg posttrvi in to je bilo to,« je povedal Franc, ki je potem po enem letu naredil ribiški izpit, čez dve leti pa še izpit za opravljanje čuvajske službe. Temu je sledil še uspešno opravljeni izpit za gospodarja. »Martin je skrbel, da je bilo za funkcijo čuvaja in gospodarja vedno dovolj izšolanih ljudi v

To je bilo še v prejšnji državi. Starši so hodili na ribolov in s seboj vodili svoje otroke, kar se je poznalo tudi pri številu mladih članov. Dandanes je članov žal precej manj. Ribolov je postal dražji, pa tudi članske obveznosti v naših RD so marsikomu postale preveliko breme, čeprav a so daleč od pretiranih. Zdaj družina šteje približno 130 članov in okoli 15 mladincev.

Čez čas je prisedel **Vili Sever**, ki je član RD SS že 50 let. Pohvalil se je, da ima narejene vse izpite za delo v RD, razen za ribogojca. Bil je tudi pomočnik predsednika disciplinske komisije, vendar nikoli ni bil posebno navdušen nad funkcijami. S ponosom je povedal, da je bil pri gradnji ribiškega doma, ribnikov in urejanju okolice zraven od prve lopate. Posebej je izpostavil pomembnost prostovoljstva, brez katerega marsičesa, kar imamo, ne bi imeli. Uživa kot član družine, ki je po njegovih besedah enotna, žal pa mu je, da se je število članstva tako zmanjšalo. Ko je beseda nanesla na

V lepem okolju podolgovatega ribnika so ribiči uporabljali palice štek in match.

Pri obhodu ribnika sem naletel na člana družine RD SS Dragana Mrdžinoviča, ki je s sinom Milanom ravnokar končal z ribolovom. Doma sta iz Tomačevega in do ribnikov nimata daleč, zato tamkaj pogosto lovita. Tokrat sta lovila kar dobro, za uspeh pa je treba vztrajati, sta povedala. Tokrat je imel oče nekaj več ribiške sreče, vendar mu je njegov petošolec že tesno za petami.

Martina Šušteršiča, je povedal: »Naša družina je imela srečo, da je imela vse-skozi odlično in sposobno vodstvo. Martin je bil po mojem mnenju eden najsposobnejših. Včasih je bil tudi oster, a je za to imel vedno tehtne razloge. Tudi sedanje vodstvo je dobro in sem zelo zadovoljen. Zelo dobro delajo, klobuk dol. Mi upokojenci smo sedaj bolj zadaj, a ko je potrebno, dobimo besedo in naše

Benjamin Jakob Horvat in Benjamin Jevtič, doma iz Dola pri Ljubljani, mladince RD SS, sta na velikem ribniku lovila krape na fini pribor s plovčkom. Benjaminu je uspelo enega ujeti v moji prisotnosti in ribiča sta ob tem dokazala, da sta že dobro usklajena ekipa.

mnenje upoštevajo. Veliko smo delali, sedaj pa malo počivamo. Začeli smo pred 50 leti, ko je bila tamle (pokaže v smeri ribiškega doma) ena majhna baraka, ki smo jo odstranili in postopoma in z nešteto prostovoljnimi urami dela je nastalo to, kar vidite sedaj. Vesel sem, da družina napreduje.«

Vili še vedno rad lovi ribe. Letos se je odločil, da bo ponovno poskusil na Savi, kamor je včasih največ zahajal in lovil predvsem postrvi. Tokrat bo s kolegi lovil podusti s plovcem.

Janez Šelega je član družine od leta

1990. Na Martina Šušteršiča ima lepe spomine. »Bil je dober predsednik, če ne celo najboljši. Škoda, da ni več takih Šušteršičev, prišli bi nam zelo prav. »Vladal« je s trdo roko in dobro je delal. Danes so drugi časi in žal se nekdanje vrednote vse bolj izgublajo, veseli pa me spoznanje, da prostovoljstvo znova dobiva nekaj več veljave. Držati moramo skupaj in žrtvovati nekaj prostega časa za dobro družine in navsezadnje za nas ribiče same,« je povedal.

Po teh zanimivih pogovorih sem

DUŠAN PEČNIK, PREDSEDNIK RD STRAŽA - SAVA:

»Kakovost reke Save se popravlja«

Krmilo RD SS je pred nedavnim prevzel Dušan Pečnik, s katerim sem se zapletel v daljši razgovor.

Predsednik Pečnik, povejte, prosim, nekaj besed o današnjem dogodku; po kom se imenuje in zakaj?

Martin Šušteršič je bil eden tistih, ki so ogromno naredili za našo RD. Od vsega bi morda tukaj izpostavil njegovo delo na področju plačil odškodnine od Savskih elektrarn, kjer je uredil vse potrebne papirje in dokumentacijo. Odškodnina se je nanašala na negativen vpliv delovanja HE Medvode na ribe, predvsem zaradi neprestanega nihanja nivoja vode v Savi. V času drsti se je tako predvsem v zgornjem delu dogajalo, da so ikre ostajale na suhem. Kolikor je bilo mogoče, smo jih pobrali in odnesli v ribogojnico, kjer se je nekaj zarodnic izvalilo, večina iker pa je na suhem žal propadla.

Ko sem leta 1988 prišel v družino, je bil Martin predsednik. Bil je precej strog, a pravičen. Če si bil delaven in pošten, potem z njim nisi imel nobenih težav. Skupaj s pokojnim Marjanom Ahčanom sta veliko naredila tudi za ZRD Ljubljana. Kjer je 15 članic, je toliko tudi interesov in včasih je pravi izziv obdržati vse skupaj, zato je pravi vodja zelo pomemben. Martin je bil z dušo in telesom v ribiški družini vse do smrti. Spomnim se, da se je celo iz bolnišnice teden dni pred smrtjo zanimal za delo družine. Res je bil do samega konca za in z ribiško družino.

Če se ozremo na rezultate njegovega dela, se lahko izrazimo samo pohvalno. Zato smo se odločili, da v njegov spomin organiziramo vsakoletno ribiško srečanje. Seveda pa se ob tem spominjamo tudi drugih, ki so s svojim delom pustili trajen pečat v družini.«

Teče vaš prvi mandat predsednika. Čeprav ste že dlje član UO in težave družine poznate že od prej, vas vseeno sprašujem, kakšni so vtisi?

»Ko sem prevzel vodenje družine, je bilo potrebno marsikaj urediti in ni bilo lahko. Vendar mislim, da smo uspeli. Med drugim smo pridobili najemnika za gostinski lokal v ribiškem domu, česar prej ni bilo. Obratuje vsak dan, ob koncu tedna pa pečejo še postrvi. Nekateri obiskovalci se ob pogledu na naše ribnike navdušijo za ribolov in kadar je želja res velika, imamo na voljo nekaj ribiškega pribora, ki ga, predvsem otrokom, z velikim veseljem posodimo. Stalnica našega dela je sprotno vzdrževanje obstoječe infrastrukture, letne kuhinje, ribiškega doma itd. Veliko dela pa je še pred nami. Del Gameljščice od Uranovega mostu do izliva v Savo bomo namenili ribolovu – muharjenju. V njej imamo potočne postrvi, šarenke, lipane in nekaj klenov. Za potočno postrv in lipana bo veljal zgolj način ujeti in spusti, lov v Gameljščici pa bo dovoljen le z brega, brez brodenja po vodi.«

Omenili ste otroke. Kaj se vam zdi pomembno pri pridobivanju mladih v naše vrste?

Dušan Pečnik, predsednik RD Straža - Sava

»Predvsem odprtost in ustrežljivost. Ne smemo jih že takoj na začetku obremenjevati s preveliko resnostjo. Ribolov naj bo zanje predvsem zabava in prijetno opravilo, ki ga, če ima družina to možnost, nima smisla preveč omejevati. Tukaj imam v mislih predvsem ribolov na ribnikih. Največ zanimanja mladih pa pritegnejo sovrstniki, ki že lovijo saj se prek njih še najlažje vključijo.«

Najboljši trije (z leve): drugouvrščeni Mihael Pečnik, zmagovalec Jasmin Ovčina in tretje-
ouvrščeni Pavel Nemček

Sava je s sulci zelo bogata. Takega, kot je ta na steni ribiškega doma RD SS, pa vseeno ni
enostavno ujeti. Je pa to uspelo njihovemu članu in navdušenemu sulčarju (nekoč tudi
kraparju) Anžetu Predovniku. Še mere: 121,5 cm in 22,2 kg.

se odpravil na krajši sprehod okoli
ribnikov. Predvsem sta me zanima-
la dva mlajša ribiča, ki sta lovila na
bregu velikega ribnika. **Martin Jevtič**
in **Benjamin Jakob Horvat**, doma iz
Dola pri Ljubljani, sta mladince RD SS.
Pravita, da je imenitno biti član ribiške
družine; imaš namreč letno dovolilnico
in praktično lahko loviš, kadar želiš,

udeležuješ pa se tudi drugih dejavnosti
družine, ki jih kot nečlan ne bi nikoli
spoznal. Najraje lovita krapa s finejšim
priborom in plovcem in tako sta lovila
tudi ob tej priložnosti. Lovita pa tudi
z obtežilnikom na dnu. Pri tem ima
nekaj več izkušenj Martin, ki krapa na
tak način lovi tudi na Šmartinskem in
Slivniškem jezeru. Najtežjega krapa

je ujel lansko poletje na Koseškem
ribniku v Ljubljani; tehtal je dobrih 13
kilogramov. Benamina takšen ribolov
sicer mika, a se trenutno bolj posveča
ribolovu s plovcem. Njegova največja
riba je amur, ki ga je ujel med enim
od obiskov svoje babice na Štajer-
skem.

Ure druženja z ribiči so kot po navadi
hitro minevale, dogajanje pa se je okoli
13. ure prevesilo v zaključek. Tehtanje rib
je pokazalo na bogastvo ribnikov, pa tudi
na ribiško spretnost sodelujočih. Temu se
ne gre čuditi, saj imajo, kolikor vem, prav
vsi dokajšnjo ribiško kilometrino in z njo
pridobljene številne ribiške izkušnje. Moj
dober znanec, dolgoletni tekmovalc v
lovu rib s plovčkom in član RD SS, Janez
Krcnc se je ob tej priložnosti pošalil, da
mu kot najstarejšemu udeležencu pri-
pada 2 kg dodatka. Ali se je organizator
s tem strinjal ali ne, pa nisem posebej
preverjal.

**Pa še izid. Najboljši je bil Jasmin
Ovčina s 24.700 g ujetih rib, ki je po-
leg medalje dobil še prehodni pokal
spominskega srečanja, drugo mesto je
s 16.500 g dosegel Mihael Pečnik, tretje
pa s 15.600 g Pavel Nemček. Čestitke
spretnim ribičem!**

Srečanj, kot je bilo tokratno, se ved-
no rad udeležujem, saj se na njih ne
spominjamo zgolj ene osebe, temveč
še vrsto drugih ljudi in dogodkov,
povezanih z določenim minulim ob-
dobjem. Njihova dejanja, obujena skozi
pripovedovanje njihovih sodobnikov,
so nemalokrat pravo gorivo in navdih
mlajšim rodovom. Seveda pa jim je
treba prisluhniti.

Za druge ne vem, sam pa sem takšne
zgodbe, ki so jih pripovedovali starejši,
vedno rad vlekkel na ušesa in tudi tokrat ni-
sem izpustil priložnosti. Še toliko bolj, ker
se jih je tudi meni že nekaj nabralo ...

Lenart Levičar Bahtijari
lenart.levicar@gmail.com

*Kakšno pa je trenutno stanje s Savo? Na prvi
pogled bi rekel, da se je kakovost vode v zadnjih
letih izboljšala.*

Res je, Sava se je zelo popravila. Tudi
njene brežine, predvsem desni breg. Tam je
MOL ob Savi uredila pot, ki pa jo je zaprla z
rampo. S tem so nam onemogočili vlaganje
rib na tem območju. Sedaj smo se dogovorili
in imamo ključ. Nekaj časa za prilagajanje na
nove razmere pa smo potrebovali tudi ribiči,
navajeni, da se z avtom pripeljemo skoraj do
ribolovnega mesta. Z urejeno potjo ob Savi
je na drugi strani tudi več ljudi ob vodi, kar
je pozitivno. Ljudje se tako bolj zanimajo
za dogajanje ob in v vodi in se posredno
ali neposredno seznanjajo z delom ribičev.
Tako smo pred časom vlagali sulce in postrvi
v Tomačevem. Na dogodek smo povabili
župana MOL in direktorja Savskih elektrarn.
Prvi se je opravičil, drugi pa je prišel. Ko
smo pričeli z vlaganjem, je bilo v trenutku
okoli nas vse polno ljudi, ki so z zanimanjem
opazovali dogajanje, ki mu najbrž še nikoli
niso bili priča.

V želji še boljšega seznanjanja občanov z
delom ribičev, predvsem pa z vrstami rib, ki
živijo v Savi, se trudimo, da bi vzdolž reke
postavili informativne table. Pripravljamo
gradivo in upam, da se dogovorimo z MOL
za sodelovanje.

S kopanjem v Savi ni težav, plaža na
desnem bregu je lepo urejena. Upam samo,
da za kopalci ne bo ostajalo preveč smeti.
Sámo pot pa čisti Snaga in je lepo urejena.
V prihodnje bi bilo dobro podobno urediti
še levi breg.«

*Kako pa je z novimi HE, načrtovanimi za
to območje?*

»To vsekakor ne bi bilo dobro, predvsem

za sulca. Tukaj načrtujejo tri, Gameljne, Ježica
in Šentjakob. Dve naj bi bili pretočni, zadnja
pa naj bi imela jez. Sulec in druge ribe, ki se
po tem območju neprestano selijo, bi bili pri
tem onemogočeni. Sulec je v naši vodi razme-
roma pogost in se tudi drsti, s pojavom HE
pa se najbrž ne bi obdržal. Na tem območju
imamo tudi dve veliki zimovališči belih rib,
kjer se pozimi nahaja tudi po nekaj ton rib.
Med 1. novembrom in 31. majem je zato
beličarjenje tam prepovedano. S tem želimo
ohranjati ribe, ki se potem razporedijo po
celotnem vodotoku.

Zelo pa se je s čistejšo vodo popravil
stalež lipana, saj ima na prodiščih sedaj več
kakovostne hrane. Veliko je mren, ki so za-
nimiva tudi za muharjenje, popravila se
stalež platnic, za podusti pa lahko rečem,
da je populacija številčna in jih znova lahko
lovimo na »travo«. Škoda bi bilo vse to uničiti
s HE, zato temu ribiči nasprotujemo, podpira
pa nas tudi Zavod za varstvo narave. A zdi
se, da je na koncu vse stvar politike in njenih
interesov.«

Dela je torej veliko?

»Tako je. Tudi znotraj ZRD Ljubljana.
Imamo npr. ribogojnico iz katere pa žal ne
moremo vlagati rib v naše vode, ker nima
vseh potrebnih standardov. Nujna bi bila
posodobitev in bi vseh 15 družin članic ZRD
LJ lahko pridobivalo ribe za vlaganje. Sedaj
moramo ribe voziti iz oddaljenih ribogojnic
našo pa imamo neizkoriščeno praktično pred-
nosom. In še in še bi lahko našteval.«

*V to ne dvomim in bilo bi zanimivo poslušati.
A žal naju čas, predvsem pa prostor v Ribiču ome-
jujeta, zato se vam za razgovor zahvaljujem in se
znova priporočam ob kateri drugi priložnosti.*

Otroška olimpijada 2018

Ribiška družina Velenje je sodelovala na Otroški olimpijadi 2018, ki je potekala 25. maja 2018 od 8. do 11. ure. Udeležili so se je učenci 7. razredov vseh osnovnih šol Občine Velenje.

Pri ribiškem domu na Škalskem jezeru smo predstavili delovanje RD in ribji živelj, ki živi v Škalskem jezeru. V sodelovanju z Rdečim križem smo predstavili delo z defibrilatorjem. Prav tako smo predstavili različne tehnike ribolova.

Sodelovali so:

- Organiziranost in delovanje RD Velenje – Jože Šumah
- Ribji živelj in gospodarjenje v RD Velenje – Ivan Kumer

Predsednik in gospodar RD Velenje sta udeležencem predstavila vrste sladkovodnih rib.

- Izobraževanje mladih in promocija ribolova – Niko Vivod
- Muharjenje – Aleksander Rožman
- Lov s tekmovalko – Stanko Špegel
- Talni lov – Zdravko Podkoritnik
- Feeder palica – Edo Grazer
- Match palica – Witmajer Vlado
- Bolonez palica – Zdenko Mikac
- Vijachenje – Boris Vreča
- Polagalka – Martin Lipnikar

Sodelovanje na otroški olimpijadi je bila ena od aktivnosti, ki smo jih v RD Velenje pripravili z namenom popularizacije ribištva in privabljanja čim več mladih v delovanje RD. Vsem osnovnim šolam smo predstavili možnost, da bi v novem šolskem letu za učence, ki jih to področje zanima, pripravili ribiški krožek. Vse tiste, ki bi se kasneje želeli včlaniti v RD, pa bomo z veseljem sprejeli.

Tako kot že vrsto let smo za svoje mlade člane tudi letos v začetku počitnic pripravili ribiški tabor, ki je potekal od 22. do 25. junija 2018 na območju gojitvenih ribnikov in v okolici Škalskega jezera. Udeležilo se ga je devet mladih ribičev, ki so se pod vodstvom mentorjev učili ribolovnih veščin, vsebinski poudarek pa je bil na varstvu narave, druženju in zabavi mladih.

Ribiči so mlade seznanili z različnimi tehnikami ribolova.

Nudjenje prve pomoči in prikaz dela z defibrilatorjem

Pri izvedbi tabora so aktivno sodelovali:

- Aleksander Rožman – organizator in vodja tabora
- Ivan Kumer – gospodar in ribogojec RD Velenje
- Štefan Ucovnik – vodja čuvajske službe
- Denis Kadrič – prikaz talnega ribolova
- Jože Šumah – ogled konjereji in jahanje
- Franc Ružič – izdelava priznanj za udeležbo na taburu
- Jože Hribernik – tehtanje rib na tekmovanju

Udeleženci tabora mladih ribičev RD Velenje

Na taboru so se mladi ribiči seznanili z naslednjimi vsebinami:

- Priprava ribolovnega pribora za ribolov
- Izvajanje ribolova
- Prikaz in izvedba talnega ribolova
- Izvedba tekmovanja za prvaka RD Velenje v kategoriji U15 in U20
- Prikaz delovanja čuvajske službe
- Prikaz gojitve rib v okviru RD Velenje
- Prikaz konjereje in jahanje
- Športne in družabne igre (nogomet, kartanje, rokomet, ...)

Tabor je minil v zadovoljstvu udeležencev, ki so preživeli nekaj nepozabnih dni ob ribiškem druženju in spoznavanju ribiških veščin. Za dobro izvedbo tabora in predvsem, da je tabor minil brez neljubih dogodkov, velja zahvala mentorju mladih ribičev Aleksandru Rožmanu, Ivanu Kumru in Štefanu Ucovniku.

Niko Vivod

Otroški kraparski tabor na Bukovniškem jezeru

Kraparska sekcija RD Lendava je na Bukovniškem jezeru pripravila drugi otroški kraparski tabor. Letos se ga je udeležilo kar 14 mladih ribičev.

Z izvedbo 24-urnega kraparskega tabora za mlade ribiče hočejo člani kraparske sekcije RD Lendava motivirati mlajše generacije za športni ribolov ter hkrati oblikovati odnos do narave, okolja, rib in preostalega vodnega življenja. Pred samim začetkom ribolova so po uvodni besedi predsednika RD Lendava Jožefa Jerebica člani kraparske sekcije pripravili program, v katerem so mladi ribiči spoznali Bukovniško jezero,

vrste rib v njem in načina športnega ribolova ujemi&spusti.

Po zajtrku so se mladi ribiči razvrstili v skupine, v katerih so po sklopih spoznavali in se učili vseh tehnik krapolova. Člani kraparske sekcije so jim predstavili celotno kraparsko opremo, od šotora, do najmanjšega drobnega pribora, ki ga pri krapolovu uporabljajo največ. Mladi ribiči so se naučili več različnih načinov vezanja trnkov glede na vrste vab, ki so v rabi glede na strukturo dna v vodi ali druge dejavnike, ki poglavito vplivajo na izbiro najustrežnejšega načina. S pomočjo akvarijev so otroci spoznali delovanje in obnašanje različnih navez v vodi, hkrati so jih morali izdelati tudi sami. Lahko so videli, kako se topijo razni PVA-sistemi, kako dejansko je vaba videti v vodi, obenem pa so pridobili veliko ključnih

Hranjenje s fračo

nasvetov iz prve roke članov kraparske sekcije. Slednji so jim pokazali tudi pripravo krme za ribe, pri čemer so mladi ribiči spoznali precej vrst hrane, obenem pa pridobili veliko znanja, v kakšnih razmerah je posamezna izbira najzanimivejša za določeno vrsto ribe. Tudi ribe so se nasitile, saj so se mladi ribiči med drugim naučili pravnega hranjenja s fračo, lučajno cevjo (kobro), raketo in med drugim tudi čolnom na daljinsko upravljanje. Ob osvojenem znanju iskanja najprimernejše lokacije za ribolov s pomočjo označevalnega plovca so mladi ribiči praktično spoznali krapolov, ki se je začel po kosilu. Pod budnimi očmi članov kraparske sekcije so mladi ribiči lovili krape praktično sami, tu in tam je bil potreben le še kakšen nasvet ali majhna pomoč.

Ob vsaki ujeti ribi je bilo veselje otrok neizmerno. Občudovanja vredno je bilo lepo ravnanje mladih ribičev z ribami. »Tudi spanje na ležalnikih v šotorih je bila za otroke zanimiva izkušnja,« je povedal predsednik Kraparske sekcije RD Lendava Denis Čolnik.

Jože Žerdin

Otroškega kraparskega tabora, ki ga je pripravila Kraparska sekcija RD Lendava, se je udeležilo kar 14 mladih ribičev.

POSTOJNA

Tabor mladih ribičev ZRD Primorske

V času od 22. do 24. junija je RD Postojna gostila tabor mladih ribičev ZRD Primorske. Tabora so se udeležili mladi in njihovi mentorji iz RD Ajdovščina, RD Renče, RD Tolmin in domačini iz RD Postojna.

ZRD Primorske organizira tabor vsako leto ob koncu šole. Letos so imeli mladinci več sreče z vremenom kot lani, saj nam je šlo na roko.

Letos si je RD Postojna postavila cilj, da bodo mladi čim več časa preživeli za vodo ter spoznavali tehnike ribolova in čim manj v predavalnici ob poslušanju suhoparnih tem. Ob prihodu so vsi udeleženci prejeli spominsko majico. Udeleženci so bili nastanjeni v Srednji gozdarski in lesarski šoli v Postojni, kjer so imeli urejeno tudi prehrano. Prvi dan so se mladi pomerili v metu obtežilnika v cilj ter si uredili ribolovno opremo za naslednji dan, ko je bilo tekmovanje v lovu rib s plovcem. Naslednji dan je tekmovanje potekalo na reki Pivki pri Postojnski jami, kjer imamo tekmovalno traso. Tekmi v soboto popoldan je sledilo popoldansko premetavanje različnih umetnih vab na reki Nanošiči s ciljem pretentati ščuko. Zadnji dan smo si malo oddahnili ter odšli na talni ribolov na ribniček v Grobišče. Po končanem talnem ribolovu in kosilu smo tabor zaključili s podelitvijo priznanj vsem udeležencem ter medalj najboljšim v posamičnih disciplinah (met v cilj in lov rib s plovcem).

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vodji tabora Gregu Volku

in ZRD Primorske ter trgovini Colombo Sport, ki so nam omogočili organizacijo tabora.

Damijan Magajna

Tabora so se udeležili mladi in njihovi mentorji iz RD Ajdovščina, RD Renče, RD Tolmin in domačini iz RD Postojna.

Med ribiči še vedno živi solidarnost

Pred dobrima dvema desetletjema, ob rojstvu naše države, sem bil na skupščini Športne Zveze Slovenije kot predstavnik športnotekmovalne komisije (ŠTK) RZS priča delitve športnih tekmovalnih panog na prvo- in drugokategorijske.

V večina prvokategoriziranih športnih panog (nogomet, košarka, smučanje, hokej itn.) si je z večjim dodeljenim kosom finančne pogače, ki jo jim je dodelila država, uspela razviti lastno marketinško dejavnost, s katero si zagotavlja normalno delovanje. Za tako imenovane »male« drugokategorizirane, a najštevilnejše športne panoge, med katere sodi tudi tekmovalni ribolov, pa žal ostaja premalo finančnih sredstev. Športnim ribičem – reprezentantom Slovenije ostanejo tako le sredstva iz naših članskih prispevkov RZS. Glede na to, da so le-ta namenjena vsem aktivnostim organizacije, pa žal ne zadoščajo, da bi reprezentance z njimi poravnale nujne, osnovne tekmovalne stroške. Zato je v naši dejavnosti že vrsto let ustaljena praksa, da na razne mogoče načine zbiramo finančna sredstva in ob tem nemalokrat sežemo globoko v svoj žep, če želimo sodelovati na mednarodnih tekmovalnih prireditvah, na katerih predstavljamo našo državo. Po drugi strani pa nam slednja v zahvalo za našo skrb za njen ribij življenj zaračunava koncesnine – a to je že druga zgodba.

Raje spoznajmo drugačno zgodbo z lepšo vsebino. Njena avtorja sta bila pobudnika solidarne akcije članov tekmovalne komisije (TK) RD Laško, Luka Piškur in predsednik TK Andrej Ceglec, ki nas je po končanem tekmovalnem DP LRP – starejši člani/veterani, nagovoril: »Naš član – reprezentant Jovan Stankovič odhaja na svetovno prvenstvo, kar je povezano s precejšnjimi stroški. Zato smo se v naši RD odločili, da organiziramo dobrodelno tekmo, katere izkupiček od plačane startnine bomo namenili našemu reprezentantu. Vljudno ste vabljeni, da se je udeležite v čimvečjem številu, za kar se vam tako v svojem imenu kot v imenu RD Laško najlepše zahvaljujem.« Svoje je k Andrejevemu povabilu dodal Luka Piškur, ki je vsem udeležencem kot donator obljubil prvovrstne dobrote na žaru.

Da je Jovo, kot ga kličemo ribički prijatelji, res dečko in pol, potrjuje v nadaljevanju opisani dogodek. Starejši

člani/veterani smo trenirali na ribniku Marof in se pripravljali na tekmo DP LRP. Ura nas je že neusmiljeno priganjala in vsak čas smo pričakovali, da nas bo dežurni na ribniku opomnil, naj končamo s treningom. Dežurni pa je bil prav Jovo, ki je na vprašanje, koliko časa še lahko ostanemo, odgovoril: »Pripravljajte se na tekmo, kolikor časa želite. Kolikor časa boste zdržali vi, bom tudi jaz. Prišli ste od daleč in ne bi bilo korektno, da bi morali po nekaj urah že domov.« Poseben komentar najbrž ni potreben.

Za Jova njegovi ribički tovariši iz RD Laško pravijo, da je zanesljiv in spoštovan človek, ki s svojim znanjem in prostovoljnim delom ob pomoči svojih ribičkih sodelavcev družini prihrani prenekateri strošek, kar je za njeno uspešno delovanje in preživetje velikega pomena. V krajšem pogovoru mi je med drugim povedal: »Moji ribički prijatelji so me z odločitvijo, da organizirajo tekmovalne tekmovanje z namenom, da mi finančno olajšajo udeležbo na letošnjem svetovnem prvenstvu (SP) na Hrvaškem, prijetno presenetili. Ob tej priliki bi se

Jovan Stankovič in predsednik RD Laško Tone Bačič sta dolgoletna ribička sodelavca in dobra prijatelja.

rad javno zahvalil vsem udeležencem za podporo te solidarne geste, še posebej pa pobudnikoma Andreju in Luki. Hvala tudi predsedniku naše RD Laško, Tonetu Bačiču, za soglasje in podporo temu dogodku.«

Jovo se je pred osemindesetimi leti, takoj po končanem služenju vojaškega roka, na pobudo slovenskega prijatelja – »soborca« Mitje preselil iz Vojvodine v Slovenijo in se kot vodovodni inštalater zaposlil v Vegradu. Ustvaril si je družino in se po osmih letih zaposlil v velenjskem rudniku lignita kot vzdrževalec vodovoda, opravljal pa je tudi druga strojno-vzdrževalna dela.

Že leta 1985 se je včlanil v RD Šoštanj in se uspešno vključil v njihovo tekmovalno ekipo ter v družbi sotekmovalcev Silva Koželnika, Dragana Višiča, Jožeta Detelbaha, Robija Jeločnika ter žal že pokojnega takratnega predsednika RD Rudija Mešiča že nastopil v prvi A-ligi na DP v LRP. Leta 2000 se je preselil v Laško in se zaradi bližine pred osemnaj-

Za spomin na hvalevredno dejanje laških ribičev

Ko nas je več

Tokrat sem se odločil, da bom pisal o težavi, ki je vedno pogostejša na naših vodah. Slovenija postaja priljubljen cilj za mnoge svetovne popotnike in muharji niso nikakršna izjema. Nasprotno: kaže namreč, da je prav muharjem še posebno pri srcu, saj se njihovo število večja iz leta v leto. Zmogljivost naših rek pa ni neomejena, poleg tega so v primerjavi z drugimi po svetu tudi precej kratke in majhne. Še veliko manj pa je dobrih mest za dostop do vode ali pa takšnih s kakšno posebnostjo. Vedno pogosteje se dogaja, da je zanje hkrati več kandidatov. V pomoč in da bi se izognili neprijetnim situacijam, sem tokrat izbral nekaj splošnih pravil in nasvetov, kako ravnamo, kadar nas je na vodi več s podobnimi željami. Glede na večanje števila neprijetnih srečanj ob rekah predvidevam, da jih večina verjetno niti ne pozna.

Slovenske reke se od drugih, marsikje po Evropi in svetu, najbolj razlikujejo po tem, da so večinoma precej bolj dostopne. To pomeni, da so dobra mesta veliko bolj zasedena, kot so tista obrobna; vedno večkrat se dogaja, da nekateri dobesedno tekmujejo zanje. Svoje dodajo tudi socialna omrežja, ki z neverjetno hitrostjo širijo informacije, tako pozitivne kot negativne. Na koncu je rezultat veliko ribičev na zgolj nekaj določenih mestih in zaradi nepoznavanja ali nespoštovanja osnovnih pravil lahko nastanejo težave in huda kri. Zavedajmo se, da so med nami posamezniki z zelo različnimi pogledi na to, kaj si želimo od ribolova. Nekateri so neprestano napeti in v iskanju dokazovanja, drugi si morda želijo zgolj sproščenih uric ne glede na ribolovni uspeh. Največ je verjetno tistih, ki so nekje vmes. Razlikujejo se tudi domači in tuji ribiči, predvsem v tem, da imajo tuji po navadi ves dan rezerviran za ribolov, domači pa velikokrat prihajamo samo takrat, ko imamo čas. Zato smo največkrat prav mi tisti, od katerih je odvisno, kako se bodo izšla naša srečanja z ljudmi za vodo. Vsem je skupno, da je najbolje, da jih med ribolovom ne motimo. Če bi si želeli kakršnekoli vrste socializiranja, bi si verjetno izbrali drug hobi, kraj in početje. Če uspemo vsaj to osnovo obdržati v glavi, smo že veliko naredili. Skratka: nikoli ne naredimo nikomur ničesar, če ar ne želimo, da bi drugi naredili nam.

Velika večina tujih ribičev je po navadi vljudna, izobražena in na tem področju izkušena, zato z njimi največkrat ni težav. Vedno pa se lahko najde nekdo, ki so mu osnovna pravila muharskega obnašanja tuja. Ne zaveda se nepisanih pravil ali pa ne pozna niti tistih zapisanih, s katerimi pri nas seznanjamo mladino že na mladinskih taborih. Obstaja tudi tretja kategorija muharjev: to so posamezniki, ki sicer vsa pravila poznajo, a jih kratko malo ne upoštevajo. Srečamo jih povsod, v vseh življenjskih situacijah. To so tisti, za katere pravila ne veljajo niti na cesti, niti na parkiriščih, niti v banki, niti v poslih, skratka: nikjer. Žal v slovenščini nimamo ustreznega prevoda za uveljavljeno besedo, povezano z določenim delom telesa zadaj, s katero tako dobro opisujejo tovrstne ljudi v angleškem jeziku. Najbolje je, da se vsem, še ▶

stimi leti »prečlanil« v RD Laško, kjer po besedah njegovih ribiških prijateljev prizadevno sodeluje na vseh področjih ribiške dejavnosti RD.

Na koncu najinega pogovora je Jovo zadovoljno poudaril: »Zelo sem vesel, da sem se takorekoč na stara leta uvrstil v reprezentanco. Izpolnila se mi je dolgoletna želja, da se enkrat udeležim tekmovanja na najvišji ravni. Ob tem želim in upam, da bomo dosegli čim višjo uvrstitev, saj reprezentanco sestavljajo dobri in prekaljeni tekmovalci.«

Uspeha svojega ribiškega tovariša, večkrat tudi sotekmov-

Najstarejši člani in obenem člani z najdaljšim stažem v RD Laško (z leve) Edi Privšek, Martin Podbreznik in Drago Stopar se redno udeležujejo tekmovanj. Tudi tokrat so prišli in podprli solidarnostno akcijo za svojega reprezentanta.

Z leve: predsednik TK RD Laško, Andrej Ceglec, reprezentant Jovan Stankovič in Luka Piškur

valca in zdaj celo reprezentanta Slovenije, se je upravičeno razveselil tudi predsednik RD Laško, Tone Bačič: »Ribiči RD Laško smo veseli in ponosni, da se je naš Jovo uvrstil v reprezentanco. Želim mu uspešen nastop na SP na Hrvaškem, enako tudi ostalim našim reprezentantom. Vesel sem ugotovitve, da ni ostal sam in neopažen, ampak ste mu solidarno priskočili na pomoč ribiški prijatelji iz različnih krajev Slovenije. Še posebej pa sem vesel, da je pobuda za pomoč prišla iz naših vrst, za kar se zahvaljujem tako pobudnikoma kot udeležencem.«

Besedam predsednika RD Laško se pridružujemo tudi mi z željo, da bi se po končanem SP naša slovenska reprezentanca vrnila iz sosednje Hrvaške z nasmeškom zadovoljstva na obrazu ...

Jože Šmejc

posebno pa problematičnim ribičem vedno izognemo. Ker to včasih ni mogoče, poskusimo upoštevati naslednja splošna pravila.

Muhar, ki je prvi prispel na izbrano ribolovno mesto, ima načeloma vedno prednost. Tu ni vprašanja. On odloča, koliko časa bo tam vztrajal in načeloma velja, da se mu najprej, če je le mogoče, izognemo. Izjema je muharjenje na lososa, kjer včasih veljajo drugačna pravila, ki pa za Slovenijo ne veljajo. Zavedajmo se, da večina muharjev želi med ribolovom mir. To spoštujemo in ne silimo jih v pogovor, razen v primeru, da ga začnejo oni sami. Velikokrat so na nekem mestu zato, ker so opazili in pazljivo zalezovali določeno ribo in najmanj, kar si želijo, je, da jim nekdo z brezobzirnim pristopom vse skupaj pokvari. Tudi če so naši nameni najboljši, morebitne želje po družabnosti najprej obrzdajmo. V redkih primerih vodi edina pot ob reki ravno mimo našega kolega, vendar ga tudi v takem primeru čim bolj obzirno obidimo in zgolj vljudno pozdravimo.

Naslednje pravilo je, da načeloma kolegov muharjev, ki so prišli pred nami, nikoli ne prehitavamo na njihovi poti gibanja, pač pa lovimo na primerni razdalji za njimi. Smer gibanja ugotovimo po nekaj minutah, če pa ostaja na mestu, se mu izognimo na način, da nas niti ne bo opazil. Vedno jim pustimo dovolj prostora na reki, da jih ne motimo. Najbolje je, da ostanemo zunaj njihovega vidnega polja, če je le mogoče. V izjemnih primerih (dnevi ob začetkih muharske sezone, ipd.), ko je muharjev res veliko, si pomagamo s pravilom dolžine meta. To pomeni, da se drugim ne približujemo do mesta, kjer bi drug drugemu lahko motila ribolov, kar pomeni vsaj trideset metrov. Kar je bližje, je lahko rezervirano zgolj za muharjenje z znanci ali prijatelji. Vsem drugim pustimo vsaj omenjeno razdaljo, če pa to ni mogoče, se je najbolje prijazno umakniti drugam. Če se kljub vsem našim ukrepom dogaja, da nekdo vidno krši pravila obnašanja ali celo pravila ribolova, je najbolje, da o tem obvestimo pristojnega ribiškega čuvaja. Ribiči za vodo nismo dolžni reševati takšnih zapletov in vplivati na lastno ribolovno doživetje, je pa popolnoma pravilno in zaželeno, da o njih obvestimo za to pristojne in usposobljene.

Velikokrat je vzrok težav neizkušnost, neznanje in nepoznavanje

voda. Pri muharjenju za bolj ali manj vedno pozitivno dnevno izkušnjo vsakdo potrebuje rezervni načrt. Najbolj izkušeni pa vedo, da je še bolje imeti več takšnih načrtov. Za to pa je potrebno dobro poznavanje revirjev in različnih tehnik na različnih predelih in prav pri tem se največkrat zatakne.

Lahko je težava, da smo odvisni

je že zgodilo, da so se mi tuji klienti opravičevali, ker so poznali pravila in dobro vedeli, kaj je prav in kaj narobe.

Hudo neprijetno je, kadar smo sami tista žrtev, ki smo bili prvi na mestu, se želeli zgolj sprostiti, naenkrat pa se moramo prilagajati raznim brezobzirnežem. Še huje je, kadar smo tudi uspešni, naenkrat pa se krog

Kadar je muharjev več, pazimo, da se drugim ne približamo do take mere, da bi jih motili pri ribolovu. To razdaljo določa dvojna običajna dolžina muharskega meta in znaša vsaj 30 m. (Foto: anja)

samo od ene tehnike in če je le-ta še zelo priljubljena, lahko upravičeno pričakujemo veliko konkurence. Če je tehnika omejena še z določenim predelom reke (npr. s tekočo vodo, brzice ...), je še veliko huje. Kadar je naš predvideni prostor za ribolov zaseden, preprosto poiščemo drugega in nadaljujemo. Vedno imejmo rezervni načrt in spoštujemo navedena pravila. Mnogi med nami so se največ naučili ravno takrat, ko so bili prisiljeni loviti na mestih, ki jih niso poznali in so bila na nek način slabša od drugih.

Najslabše je, da ima muhar ali celo ribiški vodnik načrt, kje in kako bo potekal njegov ribolovni dan, že kar doma, ob prihodu na zasedeno načrtovano mesto pa se vse postavi na glavo. V normalnih razmerah sploh ni težav. Tisti, ki je prišel zadnji, se pač umakne. Če pa se noče, ne more ali celo ne zna, imamo težavo. Slaba izkušnja za nič hudega sluteče in nič krive ribiče, ki so bili tam že prej, poleg tega pa tudi zanj, po navadi pa tudi za njegove kliente. Meni se

okoli nas začne zapirati. Lahko se vljudno postavimo zase in zahtevamo vsaj minimalni prostor. Lahko se spustimo na njihov nivo in v spor. To je popolnoma naša odločitev. Lahko pa se umaknemo sami in ob tem damo jasno vedeti vsem, da se tako ne dela. V vseh primerih smo na slabšem in da bi bilo tega na naših vodah manj, predlagam, da vsi poskušamo upoštevati naša osnovna pravila. Še vedno se najdejo ljudje, ki so presenečeni, da pravila sploh obstajajo in za takšne je najbolje, da jim jih predstavimo. Marsikdo med njimi nam je kasneje odkrito hvaležen.

Na koncu še nekaj običajnih nasvetov. Glede primerne obnašanja spadajo v kategorijo »nikoli« tudi glasno opozarjanje nase med utrujanjem ali med ribolovom, ciljno muharjenje na podmerske primerke ali tiste v varstveni dobi, nespoštovanje tuje lastnine ob vodi in na njej, vožnja zunaj poti in podobno. Vendar so to že stvari, ki niso povezane zgolj z muharjenjem. Pa srečno!

Tomaž Modic

IZ KUHARSKE BELEŽNICE GOJKA ŠKORIČA

File tolstolobika v palačinki iz toasta in file tolstolobika po florentinsko

Gojko bo v naslednjih številkah glasila Ribič predstavil nekaj jedi iz sladkovodnih rib, ki jih pripravljajo v tujih državah. Tokrat boste spoznali dve iz tolstolobika: file v palačinki iz toasta in file po florentinsko. Prva jed prihaja s Portugalske, druga pa iz Italije. Vse jedi smo pripravili ob ribniku v Račah.

Kuhali smo 9. avgusta. Čeprav je bil dan vroč, smo v prijetni senci ribiškega doma pripravili veliko zanimivih jedi. Rački ribnik je eno najlepših mest za organizacijo ribiškega piknika, rački ribiči pa so se tudi tokrat izkazali kot izjemni gostitelji. V preteklosti smo bili že večkrat njihovi gostje, v prijetnem okolju in dobri družbi pa je nastalo že veliko izvrstnih ribjih jedi. Tokrat so imeli ribiči Ribiškega društva Rače sočasno ob ribniku tabor mladih ribičev, ki so pripravljene jedi skupaj z nami in člani Ribiškega društva Rače tudi preskusili.

File tolstolobika v palačinki iz toasta

Za pripravo jedi za štiri osebe potrebujemo:

- 40 dag fileja tolstolobika
- 8 kosov belega toasta brez skorje
- 50 dag blitve
- 20 dag skute
- en lonček kisle smetane
- 5 dag slanih filejev inčunov
- 3 dag kaper
- peteršilj – po okusu
- sol
- poper

File tolstolobika narežemo na tanke rezine, ki jih damo v marinado, pripravimo pa jo iz naslednjih sestavin:

- 2 limon
- 1 dl kisa
- 1 dl rdečega suhega vina
- 5–6 dag šalotke
- 4 paradižnikov
- strok česna
- 1/2 dl oljčnega olja

File tolstolobika v palačinki iz toasta

- ščepec posušene bazilike
- žlička paradižnikove mezge
- 0,3 dag sladkorja
- pol žličke soli
- popra

Vse skupaj dobro zmešamo, z zmesjo prelijemo rezine tolstolobika in jih damo za pol ure v hladilnik.

Blitvine liste nekaj minut blanširamo. Iz vrele vode jih damo v hladno vodo. Nato vodo odcedimo in jih položimo na krpo.

V mešalniku zmešamo skuto, slane fileje inčunov, peteršilj in poper, da dobimo kremo.

Toast brez skorje položimo na mizo in ga z valjarjem za testo zvaljamo, da nastane tanka palačinka. Premažemo jo s skutino kremo, nanjo damo blitvin list, nanj pa marinirano ribjo rezino. Zavijemo, da dobimo štručko, ki jo narežemo na kolobarje. Ponudimo na solati tako, da kolobarji stojijo pokončno.

Ob jedi priporočamo belo suho vino.

File tolstolobika po florentinsko

File tolstolobika po florentinsko

Za pripravo jedi za 4 do 6 oseb potrebujemo:

- 1,5 kg filejev tolstolobika
- 1 kg špinače
- 2 čebuli
- 2 limoni
- 15 dag sira (gauda, ementalec)
- 1/2 l belega suhega vina

Pridružili so se nam udeleženci tabora mladih ribičev, ki je potekal ob ribniku. Nad pripravljenimi jedmi so bili navdušeni, mi pa smo bili veseli njihove družbe.

- 10 dag masla
- 3–4 dag moke
- 1,5 dl oljčnega olja
- peteršilj
- lovorov list
- muškadni orešček
- sol
- poper

Špinačo očistimo in operemo. Čebulo narežemo na kocke. Limono narežemo na tanke rezine. Sir naribamo.

V široki kozici zavremo vino, v katero smo dali lovorov list in peteršilj. V zavretek položimo ribji file in pokrito kuhamo na majhnem ognju približno 15 minut.

Na olju prepražimo čebulo, dodamo oprano špinačo, posolimo, popoprano in dodamo nariban muškadni orešček. Pokrito dušimo približno 10 minut. Špinačo odcedimo, vodo pa dodamo v ponev k ribjemu zavretku in skupaj dušimo, da tekočina povre do polovice.

Pečico razgrejemo na 220 °C. Pekač namažemo z maslom. Ribji file in špinačo menjaje zložimo v pekač. Vse prelijemo s tekočino iz povrelega ribjega zavretka in vode, v kateri se je kuhala špinača. Čez vse skupaj položimo limonine rezine in potresemo z naribanim sirom. Pečemo v pečici 7 do 10 minut.

Ob jedi priporočamo belo suho vino.

Borut Jerše

Jaka spozna ribiškega čuvaja

Poletne počitnice so bile več kot primerne, da izpopolnim ribiške veščine in še malo odrastem. Medtem ko sta bila očka in mami v službi, sem bil lahko doma in ne v varstvu pri babici in dedku. Živita v sosednji hiši, a vseeno sem se počutil kot kralj, saj sem lahko sam pripravil zajtrk zase in za našega mačkona. Zelo sva uživala.

Po zajtrku sem pospravil sobo, pomil posodo, mami in babici sporočil, da sem v redu, nato pa sem si narezal breskve in hruške, ki rastejo na babičinem vrtu. Kako so slastne! Tik se je namestil na svojo odejo na fotelju, po obilnem zajtrku se je prileglo malo počitka. Pridružil sem se mu na kavču z goro sadja in preklopil na poučne programe na televiziji, kjer je bilo velikooooo ribolova in živali. Tudi na morju sem lovil ribice. Je pa ribolov na morju popolnoma drugačen kot na jezeru ali reki. Z očkom sva se odpravila ob sončnem vzhodu in se vračala, ko je mami pripravila zajtrk. Kasneje sem se potapljal in opazoval bitja v morju in nabiral školjke za spomin. Ob večerih smo hodili na sladoled. Vsako poletje smo tukaj in vedno obiščemo istega slaščičarja, ki je zelo prijazen, saj mi da kepico najljubšega okusa več. Nekega večera je prisedel k naši mizi in bil sem presenečen, saj sta z očkom prijatelja iz šolskih dni. Kako lepo je imeti prijatelja, ki je lastnik slaščičarne! Obožujem slaščice in če bi živel tukaj, bi ga obiskal vsak dan. Poslušal sem pogovor in razbral, da gospod Nace živi nedaleč stran od nas in da ga morje zvabi samo poleti. Ker ga obožuje, saj mu daje spokojnost in motivacijo, kot pravi, se čez poletje preseli na obalo, kjer je odprl slaščičarno. Žena je po poklicu slaščičarka in

vsak dan naredi najboljši sladoled, Nace pa kuha kavice in pripravlja sveže sokove. Ko se poletje konča in ko domov odidejo še zadnji gostje, se odpravi domov. V jeseni, pozimi in spomladi kuje nove načrte, hodi na ribolov in veže umetne muhe. V ribiški družini, kjer je včlanjen, opravlja tudi delo ribiškega čuvaja. Z očkom sta se dogovorila, da se srečamo ob reki na ribolovu v začetku septembra. Toliko sem bil zaposlen s sladoledom, da sem pozabil vprašati, kaj počne kot ribiški čuvaj. Moja

radovednost bo potešena prav kmalu, saj bo september tukaj, kot bi mignil. Še pred tem pa moramo po potrebsčine za šolo, pripraviti torbo in zaviti vse učbenike in zvezke. Novo šolsko leto je samo nekaj korakov naprej in moram biti dobro pripravljen. Šola je zelo pomembna, saj mi bo omogočila prijazno prihodnost. Če bom priden, bom lahko veliko lovil in vezal muhe. Očka in mami pravita, da se moram potruditi po najboljših močeh.

**TUDI TI POZNAŠ
RIBIŠKEGA ČUVAJA V
VAŠI RIBIŠKI DRUŽINI?
OPIŠI GA.**

Trgovine so polne otrok in staršev, ki izbirajo torbe, zvezke in druge potrebsčine. Nekateri želijo svoje najljubše risane junake, glasbene vzornike, spet drugi prisegajo na velike mape, v katere vložiš liste. Zase sem izbral zvezke različnih barv brez motivov, ker želim kasneje nanje nalepiti ribice. Nekaj dni do začetka pouka sem imel vse pripravljeno za novo šolsko leto. Za popoln zaključek počitnic sva se z očkom odločila, da bova na ribolov in piknik povabila še prijatelje. Kako se bomo zabavali! Matica nisem videl že

Marjan Kocman

(1941–2018)

Kruta smrt je iz naše sredine za vedno iztrgala dolgoletnega ribiškega tovariša Marjana Kocmana starejšega.

Marjan se je rodil 24. marca 1941 v Zad-

voru. Po končani osnovni šoli se je izučil za zidarja, vendar zaradi zdravstvenih težav našel zaposlitev kot kurjač visokotlačnih kotlov v Tovarni mesnih izdelkov Ljubljana.

Bližina Ljubljane ga je pripeljala v ribiške vrste. Član RD Vevče je postal leta 1971, leta 1972 je opravil izpit za športnega ribiča. Od leta 1973 do leta 1981 je bil ribiški čuvaj, pomagal pa je tudi pri gospodarjenju. Leta 1981 je prevzel funkcijo gospodarja, ki jo je opravljal vse do leta 1995.

Marjan ima veliko zaslug pri izgradnji pragov in jezov v gojitveni potokih ter na Besnici in Dobrunjščici, pa tudi pri obnovi mrtvic Slape, Krnica in Stara voda.

Seveda ne moremo mimo organizacije dneva vevških ribičev, ki je prerasel v tradicionalno veselico vevških ribičev v juliju. Kot gospodar je sodeloval tudi pri obnovi – izgradnji našega ribiškega doma v Zalogu. Večino gradbenih in mizarjskih del smo opravili ribiči sami, Marjan pa je organiziral ekipe, ki so izvajale gradbena, vodovodna, elektroinstalacijska dela.

Za svoje aktivno delo v ribištvu je prejel: red za zasluge III., II., in I. stopnje ter več plaket od RD, CO in ZRD Ljubljana.

Po invalidski upokojitvi se je, kolikor je bilo mogoče, ukvarjal s kmetijstvom na majhni kmetiji in z ribolovom. Zanimale so ga tudi ptice pevke, saj se je ljubiteljsko ukvarjal z njihovo vzrejo.

Težka bolezen ga je pa priklenila na posteljo, njegova ribiška palica in nahrbtnik sta obležala v kotu ...

Ob slovesu se mu vevški ribiči zahvaljujemo za ves trud in delo, ki ga je zapustil ribištvu in Ribiški družini Vevče. Ohranili ga bomo v spoštljivem spominu.

RD Vevče

Vinko Špacapan

(1943–2018)

Nedavno se je množica domačinov in ribiških tovarišev poslovila od Vinka Špacapana, dolgoletnega uglednega člana, ribiškega čuvaja in gospodarja

RD Renče. Smrt nam je vzela prijatelja, ženi Sonji, hčerkama Selmi in Maji ter vnuku Joanu pa najdražjega sopotnika in srčnega vodnika med lepotami in pastmi, ki jih čez bregove naplavlja reka življenja.

Še mladenič in kasneje kot zrel mož je v svojem ribiškem svetu vztrajno veslal med valovi in iskal svetlo zvezdo na nebu, prepuščal se je sanjam in tudi tiha bolečina nedoživetega ni mogla odgnati živih izvirov hrepenjenja. Temno zelena reka Vipava je postala njegova zaupnica, v njenih globinah in brzicah je videl valovati življenje, morda tudi skrivnosti sveta in prazadetke vsega, kar bi ujel kot košček tistega, kar nam ponujata narava in skrivnosten lesk njene bogate govorice.

Vinko se je že zgodaj zanimal za tehniko. Ni čudno, da se je po osnovnem šolanju v Renčah in Šempetru odločil za šolo v ljubljanskem Litostruju. Kot strojni ključavničar se je zaposlil v podjetju Vozila v bližnjem Šempetru pri Novi Gorici, kmalu pa je postal tudi ribič in leta 1976 je opravil ribiški izpit. Cenil je red, upoštevanje dovoljenega in pravičen, spoštljiv odnos do narave. Najbrž je tudi zato dolga leta sodeloval v upravnem odboru ribiške družine in na zborih ribičev, kot športni ribič pa

se je udeleževal ribiških tekmovanj, tudi za domače društvo upokojencev.

Žal ga je zadnja leta spremljala bolezen, ki je bila na koncu močnejša od njegovega optimizma in neizmerne volje do življenja.

Pokojni Vinko je bil družaben človek, poln duhovitih domislic in presenetljiv sogovornik, pri katerem nikoli nisi povsem natančno vedel, kako bo začnil kakšno pripoved. Kot izvrsten poznavalec in nosilec reda za ribiške zasluge III. in II. stopnje je sodeloval tudi v nastajanju domačega narečnega slovarja, kjer je prevzel področje ribištvu. Njegov trud je poplačan, saj je obogatil vaško besedišče, ki ga prepuščamo zanamcem v zajetnem sklopu renške kulturne dediščine.

Vinko je bil dober, prijazen človek in poštenjak. Pogrešali bomo njegovo hudomušno naravo, premišljeno besedo in iskrive modrosti, ki jih je odnesel in prerani grob. Kot je pri nas med ribiči navada, smo ob slovesu poprosili valove reke Vipave, naj mu šumijo tiho uspravanko in miren počitek.

RD Renče

Jože Žavcer

(1959–2018)

Toplega julijskega večera je radeljskega ribiče presenetila vest, da nas je za vedno zapustil naš član Jože Žavcer.

Jože je bil član RD Radlje od leta 1974,

ribiški izpit pa je opravil leto kasneje. Vsa leta je aktivno sodeloval v delovanju ribiške družine. Od leta 2011 je bil član Upravnega odbora in občasnih komisij RD. Kot vodja pododbora Ožbalt – Podvelka je vestno skrbel za njeno delovanje in povezavo njegovih članov z RD. Za svoj prispevek k razvoju ribiške družine je prejel red za ribiške zasluge III., II. in I. stopnje. S svojim nesebičnim in požrtvovalnim delom je pomagal pri uresničevanju ciljev RD, za kar mu bomo vedno hvaležni.

Od njega smo se ob tistem šumenju njemu ljube reke Drave poslovili na ožbaltškem pokopališču. Z nami bo ostal v trajnem spominu.

RD Radlje

NOVO! Široka izbira materialov za vezanje umetnih muh in drugih pripomočkov za muharjenje svetovno znanega angleškega proizvajalca Veniard. Katalog najdete na spletni strani www.veniard.com, cene bomo na vašo željo posredovali prek e-pošte.

Izdelava umetnih muh po naročilu in servisiranje ribiške opreme (palice, kolesca, škornji)

GSM: 040/225-516, e-naslov: ribistvo.mozina@gmail.com, spletna stran www.ribistvo-mozina.si

Ribiška družina: **Šempeter**
 Voda (revir): **Savinja, revir 6**
 Vrsta ribe: **šarenka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **64 cm; 2,85 kg**
 Način lova in vaba: **muharjenje, potezanka**
 Datum ulova: **9. marec 2018**
 Ujel: **Bojan Dečko**
 Naslov: **Celje**

Ribiška družina: **Soča**
 Voda (revir): **Soča**
 Vrsta ribe: **soška postrv**
 Dolžina (cm); teža (kg): **83 cm; 5 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, blestivka**
 Datum ulova: **2. april 2018**
 Ujel: **Andraž Peršič**
 Naslov: **Ozeljan**

Ribiška družina: **Soča**
 Voda (revir): **Soča**
 Vrsta ribe: **soška postrv**
 Dolžina (cm); teža (kg): **103 cm; 12,5 kg**
 Način lova in vaba: **muharjenje, potezanka**
 Datum ulova: **8. april 2018**
 Ujel: **Robert Prando**
 Naslov: *

Ribiška družina:
 Voda (revir): **Drava, revir II.**
 Vrsta ribe: **ščuka**
 Dolžina (cm); teža (kg): **112 cm; 12 kg**
 Način lova in vaba: **vijačenje, upiravka**
 Datum ulova: **3. julij 2018**
 Ujel in spustil: **Nejc Grudnik**
 Naslov: *

Ribiška družina: **Kranj**
 Voda (revir): **jezero Mavčiče**
 Vrsta ribe: **smuč**
 Dolžina (cm); teža (kg): **103 cm; ***
 Način lova in vaba: **vijačenje, silikonska ribica**
 Datum ulova: **5. julij 2018**
 Ujel in spustil: **Sašo Bukovec**
 Naslov: *

Ribiška družina: **Bohinj**
 Voda (revir): **Sava Bohinjka, R2**
 Vrsta ribe: **šarenka**
 Dolžina (cm); teža (kg): ***, 2,5 kg**
 Način ribolova in vaba: **muharjenje, potezanka**
 Datum ulova: **25. julij 2018**
 Ujel: **Gabrijel Ravnik**
 Naslov: **Bohinj**

Priporočilo, kolikšne naj bi bile minimalne mere trofejnih rib, je bilo objavljeno v **Ribiču, 4/2006**, najdete pa ga tudi na spletni strani Ribiške zveze Slovenije: <http://www.ribiska-zveza.si/ribolov/pogosta-vprasanja>.

IZBERITE SI NAJUSPEŠNEJŠI DAN ZA RIBOLOV

NA OSNOVI HERSCHLOVEGA VREMENSKEGA KLJUČA VAM SVETUJEMO NAJPRIMERNEJŠE DNI ZA USPEŠEN RIBOLOV:

2018	○																														
SEPTEMBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
SALMONIDI	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	
2018	☾ ● ☽ ○ ☾																														
OKTOBER	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
SALMONIDI	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
CIPRINIDI	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	▲	

LEGENDA: SALMONIDI ● DOBER ULOV ○ SREDNJI ULOV ○ SLAB ULOV CIPRINIDI ▲ DOBER ULOV ▲ SREDNJI ULOV △ SLAB ULOV

Pozrešnica (foto Grega Kavš)